

JUNI 2019

HET MAGAZINE VOOR [OUD]LEDEN VAN HET REGIMENT EN 42 BATALJON LIMBURGSE JAGERS | OPGERICHT 23.11.1813

DE LIMBURGSE JAGER

Innovatie

Diner in Steyl

Joint ISTAR

COLUMNS

- 03** Voorwoord regimentscommandant
- 50** Nawoord voorzitter Stichting RLJ

OP OEFENING

- 12** Bad Reichenhall
- 21** SOB
- 45** Garelochhead

OP MISSIE

- 08** Eagles in Afghanistan

BATALJON

- 05** Innovaties
- 18** VOSS testen

NVHR

- 05** Het ganzengevoel
- 24** Diner de corps
- 38** Commandant JISTARC kijkt vooruit en blikt terug
- 40** Gemeentesecretaris Goossens en bataljonscommandant Coumans
- 48** Personalía

TOEN

- 30** Octo Alter

REUNIE

- 35** Mortieristen van 1980
- 42** SFIR 3 in Oirschot

VVRLJ

- 28** Veteranen search team

51 BESTUUR EN AFDELINGEN

COLOFON

Artikelen en foto's: zie artikelen
Redactie: Nico Vroom, Mark Schaap
Opmaak: Ben Janssen (drukkerij Paesen)
Druk: www.drukkerijpaesen.be
Voorzijde: sfeerbeeld oefening Highland Hunter
Binnenzijde: sfeerbeeld van oefening Highland Hunter
Achterzijde: Tamboer-maitre Eric Kuijpers in ceremonieel tenue

**“DE VERANDERINGEN
GINGEN SNEL DE AFGELOPEN
DRIE JAREN.”**

Tekst | Luitenant-kolonel R.A.(Ralf) Goossens
Commandant 42 Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers
Regimentscommandant Limburgse Jagers

Beste Regiment- en Bataljonsgenoten en belangstellenden

Voor u ligt de nieuwe uitgave van onze Limburgse Jager. Op het moment van het schrijven van het voorwoord zitten we halverwege de oefening Highland Hunter in Schotland. Wij zijn hier naar toe gelokt met de belofte van regen en midgets, maar we zitten in een zeldzame zonovergoten periode en er is geen midget te bekennen. Voor de tweede keer in drie jaar vallen we als bataljon met onze neus in de boter. Het feit dat ons vorige bezoek alweer drie jaar geleden is betekent helaas ook dat mijn vertrek bekend gemaakt is en dat ik begin oktober wordt opgevolgd door Lkol Ron Plender. Het weemoedig terugkijken wil ik echter graag bewaren voor een latere editie van de Limburgse Jager, want deze editie wil ik graag gebruiken om vooruit te kijken naar de ontwikkelingen in de komende tijd.

Als er een rode draad zit in de afgelopen 3 jaar en de komende jaren is het dat de veranderingen snel gaan. Waren we drie jaar geleden nog volledig te voet, testen we deze oefening als eerste eenheid een viertal autonoom verplaatsende gerobotiseerde systemen en zitten we in de laatste fase van de Verbeterd Operationeel

Soldaat Systeem (VOSS) voor de daadwerkelijke invoering. Vooral de ontwikkelingen rond de gerobotiseerde systemen gaan op dit moment razend snel; kunnen de systemen op dit moment beperkt autonoom verplaatsen en kunnen ze dus voorraden meenemen en gewonden afvoeren, hopen we voor het eind van het jaar de eerste bewapende systemen te kunnen testen. Hoewel de snelheid van de ontwikkelingen lastig te voorspellen is, verwacht ik dat we tijdens de stand-by periode voor de Very High Readiness Joint Task Force (VJTF) periode in 2024 in staat moeten zijn de eerste gerobotiseerde eenheid hier deel uit van te laten maken. Dit als tussenstap naar een wijze van optreden waarbij de shooters, sensoren en de bemanningen zich op gescheiden locaties bevinden tijdens inzet. Zoals al eerder gezegd een snelle en interessante ontwikkeling waarbij er voldoende mogelijkheden liggen om de technologische voorsprong, die wij als westerse landen lang hadden, weer te pakken.

Naast al deze veranderingen zijn er ook dingen die nauwelijks veranderen zoals kameraadschap en saamhorigheid binnen het bataljon en het regiment. We hebben

recente weer een aantal goed bezochte reünies mogen ontvangen in Oirschot: SFIR en de Tijgerbrigade. Daarnaast hopen we weer veel oudgedienden te ontvangen tijdens de landelijke veteranendag en de regimentssportdag op 11 juli. Onder de streep ben ik er daarom ook van overtuigd dat ondanks alle snelle veranderingen om ons heen de kernwaarden van ons regiment: professionaliteit, kameraadschap en traditie nog vele jaren centraal blijven staan in ons doen en laten.

Voor elkaar, altijd!

Wat klinkt er als de stenen hier konden spreken?
Geroezemoes, herrie, een hels kabaal?
Latijn, Frans, Diets, onwelvoegelijke taal?
Gelach, gejoel, stemmen die om een aalmoes smeken?

We zouden horen van goed doen en slinkse streken:
"Als ik de zorg voor deze wezen nu eens betaal....."
En: hé, help ze gaan met m'n knapzak aan de haal.....!"
We hoorden vast over schuld en boete preken.

Maar dan: gedreun van laarzen, scheurend metaal.
- De wil een verloren oorlog te wreken,
Lebensraum, raszuiverheid - uitgeschreeuwd als ideaal.

Die oorlogswaan werd deze jongens hier fataal.
Wat rest, is deze steen als vermaan en teken:
DIT NOOIT WEER! Wees waakzaam, u, ik, wij allemaal.

De eerste Meidag zal ik nooit vergeten,
hij ligt geborgen in mijn bloed
en kan eerst sterven met mijn eigen leven;
onthou dat wel, begrijp mij goed!

—anoniem—

Op 10 mei 1940 vielen, in het gezagsgebied van de territoriale
bezettingsgebied Zuid-Limburg, 47 Nederlandse militairen.
De opmars van het Duitse leger werd door hun inzet aanvankelijk
vertraagd. Daardoor konden ook de Maasbruggen in Maastricht
tijdig worden opgeblazen.

Met respect gedenken wij de gevallen militairen:
A. Aerts, W. Baars, J.C.M. Buijs, P.M. Braam, H. N. Brouwers, J. Buisson,
G.H. Custers, M.J. De Wit, G.J.M. Dohmen, M. Evers, A.C. Fongas, P.J. Grooten,
H. Hamstra, L.C.E. Heijmans, W. de Haer, P.J. Lamm, P.H. de Maessene,
A.H.A. Liers, J.H.M. Lommens, J. Luitjens, J.F. Meek, J.C. Meijer, P.J. Meijer,
J. Nijland, H.G. Nijland, J. Nijland, J. Nijland, J. Nijland, J. Nijland,
P.E. van Rossum, J.H. Scheffers, G. Spilker, J.C. Steenbrink, J. G. Terwen,
K. Trosien, P.J. Veldman, J.J. Verbeek, H.G. Vinken, J.H. Wijkens,
W. Maas, H. Koster, L.H. Koster, H.L. Wijkens

en de soldaten die sneedden bij de zwaai van Burghefon,
de Maasbruggen naar openbaar en naar de Sint-Servaasbrug
J.A. Buijs, H. Lamm, J.H. Lamm, J.H. M. Koster, J. Wijkens,
W. de Maas, H. Koster, H.L. Wijkens

Voor vrede en eenheid gedenken wij de 10 mei 1940
verloren met het Brander en Kruis van de Maasbruggen
A.C.H. Grooten, L.C.A. van der Meer, J.H. Wijkens,
P.H. van der Meer, M.H. Koster, H.G.A.M. Koster

Het is niet vergeten!

Herdenking gevallen St. Servaasbrug, Andijk/Maastricht, 10 mei 2019
Jaarlijks voorgedragen eigen gedicht door Jasper Smit

EEN KIJKJE IN DE KEUKEN BIJ DE ALFA COMPAGNIE

Tekst | Mark Schaap - Foto's | ACie

Elke Limburgse Jager zal onderkennen dat geen enkele compagnie, hetzelfde is qua uitstraling en interne samenhang. Elke compagnie kent zo zijn eigen gebruiken en rituelen waarmee ze hun eigen identiteit maken. Maar in al die verschillen zitten ook een hoop gelijkenissen. Korporaal 1 John van de Alfa compagnie werkt al elf jaar onder het ganzenembleem en is ere gans. Hij vertelt over het ganzengevoel en wat dat voor hem betekent.

WAT MAAKT DE ALFA COMPAGNIE ANDERS?

'Ik denk het logo en de tradities. Het is wel het meest opvallende logo binnen de krijgsmacht. Copulerende ganzen. De eigenschappen van een gans heeft een militair ook, trots, snelheid en waakzaamheid. Niet voor niets is ons slogan "Wees trots, wij vechten samen" is. Als gans moet je trots zijn. Dat blauw is denk er om het logo opvallend te maken, om het meer kracht bij te zetten.

GOOSEBUMP EN STICKERS

We doen best wel wat dingen die ze misschien bij andere compagnieën niet of anders doen. Wij doen bijvoorbeeld elk jaar een nieuwjaar duik, de Goosebump. Dat is niet iets wat een andere compagnie

binnen 42BLJ doet. Je gaat dan als clubje het water in. Dat clubje is een mengelmoes van rangen en functie. Dat geeft wel een gevoel van samen. Met de stickerwedstrijd laten we ook zien dat we er zijn. Tijdens de weekendbreaks moeten mensen dan stickers met het logo op plekken of dingen plakken. Degene met de mooiste foto wint een cadeaubon. Het is niet de bedoeling om met die stickers dingen te claimen maar wel om te laten zien dat we er zijn. We hebben ook twee mascottes, twee ganzen, die gaan mee naar happenings zoals beëdiging

gen of een commando-overdracht. We zijn wel trots op ons logo en onze mascottes.'

ZOU JE HET GANZENGEVOEL KUNNEN OMSCHRIJVEN?

'Niet iedereen is hetzelfde maar je bent wel een eenheid. Kliekjes zal je altijd houden maar het gevoel van saamhorigheid is wel het ganzengevoel. Het ganzengevoel wordt gemaakt door de tradities. Dat is heel erg CSM afhankelijk. Ik merk wel dat de huidi-

“Het gevoel van saamhorigheid is wel het ganzengevoel.”

ge CSM erg bezig is om dat gevoel aan te wakkeren bij anderen via de tradities zoals de stickerwedstrijd. Dat heeft best een tijdje op zijn gat gelegen. Mijn ganzengevoel nu is wel versterkt. Ik ben echt een Gans. Ik ben ook trots dat ik bij de Limburgse Jagers zit. Ik draag met trots dat symbool >>

bijvoorbeeld een boekje over de compagnie uit hun hoofd kennen waar ze over overhoord kunnen worden. Daarnaast is die test natuurlijk fysiek en mentaal zwaar. Als je de test dan eenmaal gehaald hebt dan hoor je er helemaal bij.

RITUELEN

De ganzen kennen nog meer tradities die de andere compagnieën ook hebben maar dan met een eigen twist. Het indrinken is bijvoorbeeld niet onbekend bij andere. Maar het ganzendrankje is niet Els maar een flesje blauwe drank. Een ander voorbeeld is als iemand een kind krijgt. Dan krijgt de gelukkige bij de ganzen een blauwrompertje met het logo. Andere compagnieën doen deze tradities ook maar dan met hun logo of kleur. Desalniettemin maken ook dit soort kleine tradities het ganzengevoel.

maar diep in mijn hart ben ik wel een gans. Voor anderen kan ik niet spreken ik weet niet hoe sterk hun ganzengevoel is. Maar ik ben met Charlie op uitzending geweest en daar ben ik geen Eagle geworden. Het ganzengevoel heeft er ook voor gezorgd dat ik elf jaar gans ben gebleven.'

GANZENTREK

'Een andere traditie die het ganzengevoel versterkt is de ganzentrek. Je komt natuurlijk als nieuweling binnen en dan moet je je nog bewijzen, dan ben je nog een kuiken.' Een ritueel waarin een nieuweling getest wordt om een volwaardig lid van de compagnie te worden is niet uniek. Alle andere compagnieën hebben dat natuurlijk ook. Maar het is onontkoombaar dat in die test periode het ganzengevoel bij de nieuwelingen wordt gekweekt. Kuikens moeten

“Kuikens, het nest en Moeder Gans.”

Ook als er geen rituelen of tradities plaatsvinden wordt je als gans toch herinnert dat je bij de Alfa compagnie hoort. De compagnie kent namelijk een hele dosis woorden die je herinneren aan het gans zijn. Zo zijn er woorden als *kuiken*, voor een nieuweling, *het nest*, voor de kazerne en *moedergans*, voor de CSM.

WAT MAAKT EEN ERE GANS?

‘Het heeft niet perse met je werk te maken.

Je moet je werk gewoon goed doen maar daar buiten moet je een heel sterk ganzengevoel hebben. Als je hier al tien jaar werkt maar met de pet naar de tradities gooit dan wordt je geen ere gans. Je moet wel echt bezig zijn met de tradities. Ik doe bijvoorbeeld al jaren dingen voor de personeelsvereniging. Je moet daarnaast ook een groot draagvlak hebben binnen de compagnie. Mensen komen bijvoorbeeld hier soms langs om hun hart te luchten.’

Het ganzengevoel is dus een gevoel wat mensen trots en saamhorig maakt. Voor iedereen kan het gevoel sterker of zwakker zijn, geen mens is namelijk gelijk. Maar als puntje bij paaltje komt zijn de ganzen wel echt hun eigen groep. Dat betekent niet dat ze vreemd zijn van de rest van de Limburgse Jagers. Zoals gezien hebben namelijk vele tradities raakvlakken met de tradities van andere compagnieën.

★ L.J. JAY, BOORDSCHUTTER .50

In het kader van 'even voorstellen' maak ik graag gebruik van deze gelegenheid om me te introduceren. Mijn naam is Jay, 28 jaar, vader van 2 kinderen en kom uit Den Haag. Sinds april 2018 werkzaam bij de A-ganzen Compagnie, eenheid 6. Ik ben begonnen als 4e man op de Mercedes Benz G280 CDI. Voor deze functie moest ik de Schutter Spike opleiding doorlopen om uiteindelijk het wapensysteem te kunnen en mogen bedienen. Niet lang daarna werd ik boordschutter .50, op het zelfde voertuig. Op dit moment zijn we bezig met ons opwerktraject van onze uitzending naar Afghanistan. Daar kijk ik erg naar uit, het zal een mooi opstapje en ervaring zijn voor eventuele toekomstplannen

EAGLES IN AFGHANISTAN

Tekst en foto's | Csm Patrick van Zoggel

EINDELIJK OP MISSIE

Vanaf het moment dat wij als Eagle's hoorden dat we mogelijk op missie mochten naar Afghanistan zijn wij direct gestart met het voorbereiden op deze missie. Wat is nu eigenlijk Rolute Support? Het antwoord op deze vraag bracht alleen maar meer vragen. Ook leerden wij dat het een relatief kleine missie is waaraan we gingen deelnemen. Dit merkten wij doordat we grotendeels op onszelf waren aangewezen, iets wat ons als compagnie wel toevertrouwd is gezien eerdere zelfstandige missies. Daar waar wij er echter niet uitkwamen hadden we uiteraard de Brigade en het Bataljon waar we op terug konden vallen.

OPLEIDING

Er moesten veel cursussen en opleidingen gevolgd worden waaronder wat opleidingen in Duitsland, Omdat we in het missiegebied voornamelijk met Duitse voertuigen en wapens gingen werken. Gezien het feit dat we in het gebied als een soort van persoonsbeveiligers moesten gaan werken werd er ook een cursus gevolgd bij de BSB genaamd "GUARDIAN ANGEL" Na de verplichte zaken als Missie Gerichte Opleiding en de A-700 zaken zijn we zelf gaan trainen op voornamelijk NIV II en een enkele oefening

NIV III. Deze periode is afgerond met het doorlopen van FINEX (Final Exercise)

REIS EN AANKOMST

Op 3 November hebben we met de staf ons Force Protection peloton 13 uitgezwaaid op Schiphol en gezegd tot over 10 dagen. Het FP 13 moest eerder vertrekken ivm de In Theatre Training (ITT) die nog doorlopen moest worden. Op 13 November zijn we met 10 man van de staf vertrokken vanaf Eindhoven airport samen met NSE. Aangekomen in Mazar-e-Sharif (MeS) zijn

we direct de Hand Over, Take Over (HOTO) ingegaan en na een week namen wij het commando over van de D-Zwarte Pantercie, welke ook 6 maanden op MeS hun opdracht hebben vervuld. Het FP13 Peloton was inmiddels al bedreven met de Dingo's, Enok's en de Wolf, allemaal Duitse voertuigen waarop ze wel al opgeleid waren maar daar inmiddels al maanden niet mee gewerkt hadden en dit middels ITT weer opgepakt hebben. Ook de Duitse wapensystemen waren weer even wennen. Nadat dit allemaal eigen was gemaakt mocht het Peloton hun eerste Relieve In Place (RIP) SHAHEEN gaan uitvoeren.

LOCATIES

CAMP SHAHEEN is een Afghaanse kazerne die op ongeveer 15 kilometer west van CAMP MARMAL ligt en de thuishaven van 209 Corps is. Om de Afghanen van TAA (Train, Advice and Assist) te voorzien vliegen er dagelijks een 30 tal adviseurs heen om de verschillende branches te voorzien TAA. Om hun dat te kunnen laten doen

zullen zij ook beveiligd moeten worden en daarom krijgen zij persoonsbeveiligers mee welke ook worden ingevlogen middels de MI-17. Dit alles wordt gecoördineerd door de TOC op CAMP SHAHEEN SAFE HAVEN, een basis iets groter dan een voetbalveld. Hier zit standaard een lid van de Cie staf die als base commandant functioneert. Hij doet dit niet alleen maar wordt altijd gesteund door een peloton dat verantwoordelijk is voor de de base beveiliging. Tevens is er altijd een Mobiel Medisch Team aanwezig wat door Nederlanders, Duitsers of Belgen wordt geleverd. Op dit kleine maar gezellige kamp dient het peloton zelfvoorzienend te zijn. Ze doen hun eigen was, koken zelf en zelfs kleine defecten kunnen ze daar oplossen. Meestal zit een peloton 10 tot 12 dagen voordat ze weer worden afgelost om terug te gaan naar CAMP MARMAL.

INTERNATIONALE SAMENWERKING

De Compagniesstaf is elke dag druk met het aansturen van een van de vijf pelotons die ze onder hun bevel hebben. De uitdaging die de staf heeft is dat geen enkel peloton van dezelfde nationaliteit >>

(Hongaren, Kroaten, Montenegrijnen, en Finnen) is en dat de staf buiten dat om ook nog eens onderdeel is van een Duits bataljon. Wij hadden het geluk dat de structuur binnen TAAC-N gewijzigd werd en dat de nieuwe Duitse Batalions Commandant iets anders wilde proberen dan zijn voorganger. Om een lang verhaal kort te maken heeft dit onze kapitein bijna al de kleur uit zijn haren gekost maar de Eagles bleven dapper hun mannetje staan op een beleefde, eerlijke en adequate wijze.

PATROUILLES

Waar onze voorgangers nog met grote regelmaat op TAA in MeS gingen werden wij voornamelijk naar SHAHEEN gezonden om daar de TAA te doen. Gelukkigerwijs werd ook het idee van onze voorgangers nog voortgezet, verkenningen in de GDA/MA Ground Defens Area / Mission Area. Wij kregen als Muli Nationale Force Protection Coy een eigen Area of Responsebility en konden daar op aanwijzing van het Bataljon 2 tot 3 keer per week een patrouille rijden, om zodoende meer Situational awareness te verkrijgen.

EIND INZICHT

We zitten nu op bijna op de 5 maanden en hebben hier inmiddels ook onze opvolgers van de Bravo Bulldog Cie op operationele verkenning en FP 13 is afgelost door FP 14 het tweede peloton van de C-Eagle Cie. Hierdoor komt voor ons het einde in zicht. Desalnietemin gaan wij onverminderd door met waar we hiervoor zijn. Voor de Eagles vliegt de tijd voorbij. Ondanks dat we een

zachte winter hebben gehad zijn we nu wel verheugd dat de temperatuur omhoog gaat en kunnen we tussen de bedrijven door ook aan ons kleurenschema werken.

WELGEMEEND ADVIES

Als laatste wil ik meegeven voor de B-cie en de A-cie dat ze goed moeten investeren op de enkele vent. Hier wordt er tijdens de Guardian Angel taak verwacht dat

een soldaat beslissingen durft te nemen, een wezenlijk verschil met hun taak in Nederland, waar de Sgt of Kpl voor hun de beslissingen neemt. Succes met de verdere voorbereidingen. Bulldogs tot snel en voor de Ganzen wij kunnen jullie nog goed gaan voorzien van het reilen en zeilen in MeS bij de MNFP coy.

Hallo, ik ben Sgt Timo Peters, GPC bij Ehd 5 C-cie, 42 BLJ.

Ik heb als deel van het peloton (Force Protection 13) deelgenomen aan de Resolute Support missie in Afghanistan. Tijdens deze missie was ik Groepscommandant R1. Wij als peloton waren verantwoordelijk voor de Force Protection van de Adviseurs en Trainers in TAAC-N. De Force Protection bestond uit de volgende taken:

TAA(Train Advise Assist)

Hierbij verzorgden wij *groundmoves* en *Guardian Angels* voor de adviseurs die met ons mee gingen. Zodat zij hun taak konden uitvoeren op de verschillende locaties in Masar e Sharif. Op locatie was ik verantwoordelijk voor de voertuig 360, uitgestegen 360 en de patrouille.

Guardian Angel

We hebben ook veel opgetreden in Camp SHAHEEN. Dit is de thuisbasis van ANA 209th Corps. Op Camp SHAHEEN waren we verantwoordelijk voor de bewaking en veiligheid van de Safe Haven (met 1x peloton) en we leverden daar zogenoemde, Guardian Angel support aan de vele adviseurs die dagelijks training en advies gaven aan hun Afghaanse counterparts op Camp SHAHEEN. Als Guardian angel was je verantwoordelijk voor de beveiliging van de adviseur, zodat deze zich volledig op zijn werk kon richten.

GDA (Ground Defence Area)

Middels GDA's creëerden wij *Situational Awareness* in de omgeving van onze *Area Of Responsibility*. Dit kon in de stad zijn om bijvoorbeeld mogelijke smokkelroutes in kaart te brengen maar dit kon ook in de omgeving van de stad zijn, in het buitengebied.

Op Camp Marmal was ik verantwoordelijk voor het aansturen van het onderhoud van de Duitse voertuigen (Dingo's, Enok's, wolf's). Hierbij hadden we een goede samenwerking met de verschillende Duitse onderhoudsstations. Waarbij de endstate altijd was om onze operationele capaciteit zo hoog mogelijk te houden. Door flexibel te zijn en om alle opdrachten heen te plannen, lukte dit.

Al met al een goede en leuke tijd gehad met de mannen van FP13!

Mijn naam is Oscar, momenteel werkzaam bij 42 BLJ C Cie.

Wij zijn met ons peloton naar Afghanistan gegaan begin november. Mijn functie was boordschutter op de Dingo (Duits voertuig).

De boordschutters hadden 3 verschillende boordwapens. .50 call, AGL en de MG3. Daar moesten wij als boordschutter natuurlijk op gespecialiseerd zijn omdat, we vaak wisselden van wapensystemen. Als boordschutter tijdens een bereden verplaatsing was je continue druk met de dreigingen om je heen. Zo moest je het verkeer tegenhouden en de '360 beveiliging' waarborgen. Daardoor was je druk bezig om een bereden verplaatsing veilig te laten verlopen.

Het werk als boordschutter in Afghanistan vond ik zelf erg leuk en zeker afwisselend. Het ene moment was ik boordschutter en kwamen wij als peloton aan op een locatie en het andere moment kon ik ook ingezet worden als Guardian Angel.

De bijna 5 maanden zijn voorbij gevlogen en ik heb een prima uitzending gehad met het peloton.

BAD REICHENHALL

Van de hitte van Afghanistan naar de koele bergen van Zuid Duitsland. Ook dat doen de Limburgse Jagers van nu. Maar wel inspanssen geen skivakantie al lijkt het voor de buitenstaander er wel op.

VOORBEREIDING

Na een intensief 2018 waarin de Delta Compagnie verspreid was door operationele inzet zijn we het jaar 2019 begonnen met een oefening in Bad Reichenhall. In de eerste weken van het jaar gingen de voorbereidingen al snel van start voor deze win-

“Mogelijke toekomstige leiders werden groepscommandant gemaakt.”

ter editie. Er werden lessen vanuit de sport georganiseerd welke erg handig waren. Zo werd er uitgelegd hoe lawines ontstaan en werden we wegwijs gemaakt op de lawi-

nepieper, welke bedoeld is om iemand terug te vinden mocht hij/zij onder een lawine komen. In week 5 gingen we dan echt van start. Alle Panters werden opgedeeld in verschillende groepen en eenieder kreeg vanuit de compagnies staf een drietal doelen mee, waaraan we zouden gaan werken gedurende deze week; Saamhorigheid, Samenwerken en Moed. Pijlers te creëren om daarop verder kunnen bouwen aan de toekomst van de compagnie. Mogelijke toekomstige leiders werden groepscommandant gemaakt, zodat ook zij al aan die functie konden ruiken en wennen.

BERGTOCHT

Door de hevige sneeuwval die had plaatsgevonden in de weken voor ons bezoek werd al snel duidelijk dat de tweedaagse bergtocht met overnachting niet door zou gaan. Uiteindelijk mocht dit de pret niet

drukken en zodoende heeft de sport zich gebogen om een ander mooi programma voor ons in elkaar gezet. Het toerskiën viel de meeste mensen zwaar waarbij je met stijgvellen onder je ski's omhoog de berg oploopt om uiteindelijk na 8,5 km aan te komen op je eindpunt.

LANGLAUFEN

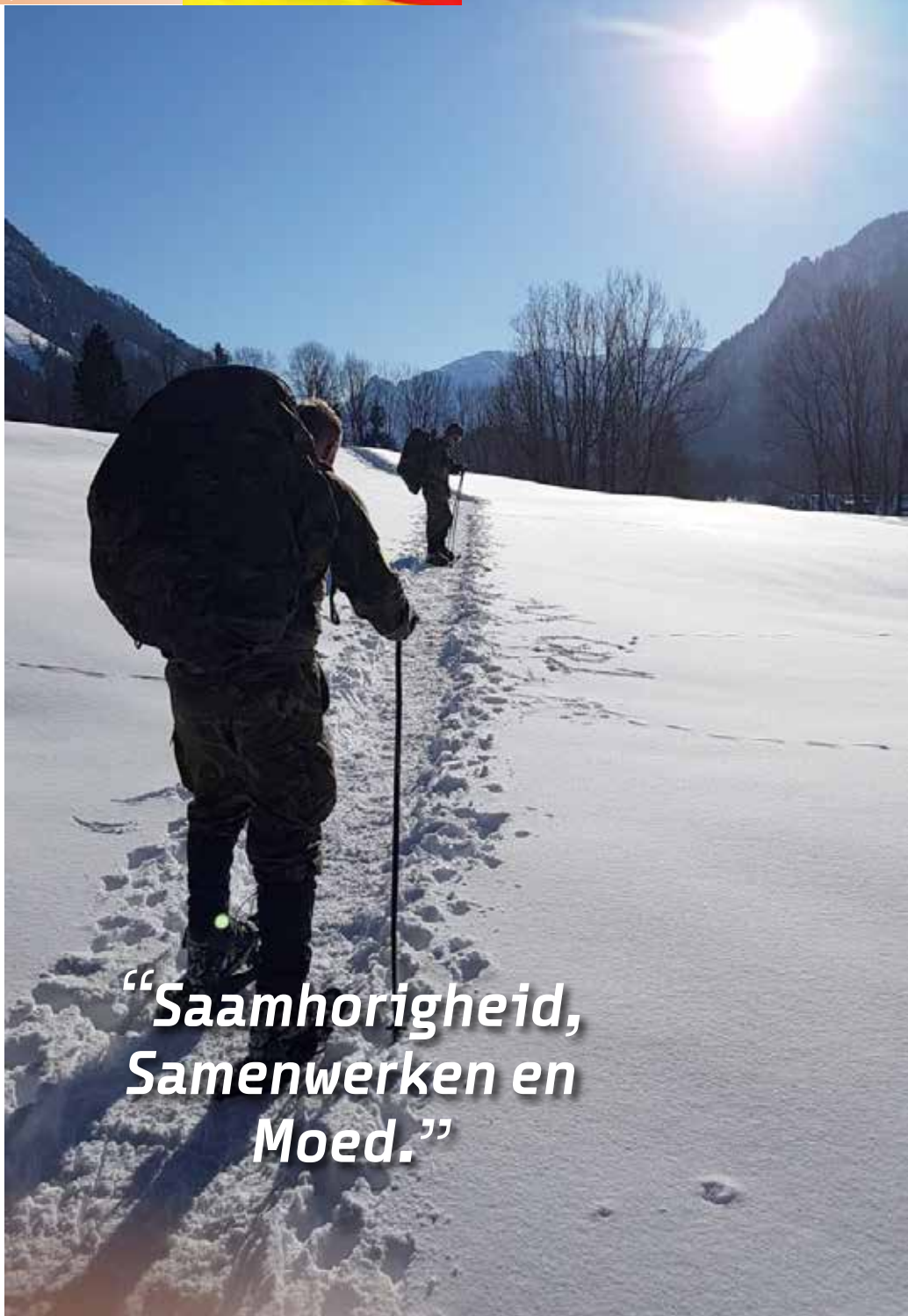
Ook een dagje langlaufen was voor velen intensief en erg uitdagend, mede doordat het een erg technische sport is. Maar met wat vallen en opstaan en hulp van de collega's was dit uiteindelijk ook een geslaagde dag. De oorspronkelijke bergtocht van twee dagen was ingekort naar een dag navigeren aan de hand van een kaart door het besneeuwde landschap en dat leverde uiteindelijk mooie plaatjes op. Het sneeuwhol dat gegraven moest worden in buddyparen diende als bescherming voor een opkomende storm en er werd een gewonde afgevoerd op een brancard. Aan saamhorigheid en samenwerken dus geen gebrek bij deze mooie dag. >>

ALPINE SKIËN

Als laatste stond een dagje skiën op een mooi skigebied op het programma. De dag die in het teken stond van het beter maken en worden van de individu als skiër. Of je nu een beginner was, een matige skiër of een expert voor eenieder was de dag leerzaam en ontspannen. Dat laatste was ideaal om een mooie week in Bad Reichenhall af te sluiten. Nu we terug kijken op deze week zijn we van mening dat de drie doelen (saamhorigheid, samenwerken, moed) zijn gehaald en dat we als compagnie het nieuwe jaar goed zijn begonnen. Na een paar mooie woorden van de nieuwe compagnies commandant, de Kapitein van de Steen, stapte eenieder met een voldaan gevoel in de bus terug richting Oirschot.

**“Saamhorigheid,
Samenwerken en
Moed.”**

INNOVATIES BINNEN BATALJON LIMBURGSE JAGERS

Tekst | kapitein Porankiewicz - Foto's | 13 Brigade en Mark Schaap

De Landmacht zet stevig in op innovatie. Ons optreden moet blijven ontwikkelen door gebruik te maken van nieuwe technologieën. We hebben sinds korte tijd meer financiële middelen en dit creëert mogelijkheden. Mogelijkheden om een inhaalslag te maken en weer voorop te komen, technologisch sterker te worden dan onze vijanden en zo te domineren op het slagveld. Wij als bataljon kunnen hierin een voortrekkersrol nemen.

ONBEMANDE SYSTEMEN

Hoe gaan jullie dat merken? Op korte termijn gaan jullie een toename zien van verschillende onbemande systemen en meer sensoren binnen ons bataljon. Zo hebben de meesten al diverse keren de THeMIS MILREM en de Rheinmetall Mission Master gezien. Beiden zijn onbemande grondvoertuigen welke deels zelfstandig kunnen verplaatsen, de zogenaamde UGV's (*Unmanned Ground Vehicle*). Het zijn platformen die multifunctioneel ingezet kunnen worden. Zo zou je ze kunnen zien in een casevac-, load carrying-, sensor- en wapenplatform. Op deze manier kunnen bijvoorbeeld meerdere observatieposten uitgebracht worden, zonder dat er direct een persoon in de bosrand hoeft te zitten. Daarnaast kan de medische afvoer versneld worden. Daar

waar nu een complete infanteriegroep nodig is om een gewonde af te voeren, kan dit in de toekomst met minder of geen personeel. De gewonde kan op een UGV geladen worden, welke zelfstandig verplaatst naar het pelotons- of compagniesgewondennest.

DRONES

Ook zijn er extra sensoren zoals diverse UAV's (*Unmanned Aerial Vehicles*, drones) aangeschaft welke op korte termijn getest worden door de eenheden. Met deze systemen kunnen wij onze sensorrichtheid vergroten en een verhoogde SA (situational awareness) verkrijgen. Deze verhoogde SA is essentieel om het operationeel concept lichte brigade goed toe te kunnen passen. Wij kunnen alleen 'swarmen' en

'dispersed' optreden als wij een superieure SA hebben ten opzichte van onze vijand. Alleen dan kunnen we plaatselijk en tijdelijk op de juiste locatie samen komen om de vijand kort en hevig aan te grijpen.

RAS NIEUWE EENHEID

Hoe komen wij dan aan deze systemen? Een groot gedeelte komt via het RAS (Robotica en Autonome Systemen) bij ons terecht. Deze eenheid onderzoekt in twee jaar welke bestaande oplossingen er toe-

**“Deze systemen
staan er niet
van vandaag op
morgen.”**

pasbaar zijn op onze brigade om onder andere onze slagkracht te verhogen. Het zoekt naar 'off the shelf' producten waar wij als brigade en bataljon beter van worden. Daarbij is er gekozen om deze systemen direct te testen binnen onze brigade en specifiek binnen ons bataljon. >>

Ook TNO doet onderzoek naar de wijze waarop wij kunstmatige intelligentie in kunnen zetten op tactisch niveau. Middels een programma dat zij BIHUNT noemen, zetten zij de kaders weg waaraan een systeem moet voldoen om een pelotonscommandant te ondersteunen in zijn commandovoering. Daarnaast bepalen zij welke mate van autonomie bij UGV en UAV's gewenst is. Dit doen zij door concreet experimenten te doen met behulp van VBS (*Virtual Battle System, serious gaming*).

Daarnaast loopt ook nog het VOSS, de verbetering van onze gevechtsuitrusting. Na meer dan tien jaar zou dat eindelijk tegen zijn einde moeten lopen. Diverse pelotons in ons bataljon zijn daar al mee uitgerust. De nieuwe uitrusting biedt naast een verhoogd draagcomfort en functionaliteit vooral ook meer mogelijkheden tot *situational awareness*. (lees ook het artikel VOSS testen)

STAFFOFFICIER INNOVATIES

Al deze innovaties die om ons bataljon heen 'zwerven' hebben er toe geleid dat vanaf april 2019 de kapitein Porankiewicz aangesteld is als stafofficier innovaties in de bataljonsstaf, een nieuw gecreëerde functie. Het zorgt ervoor dat wij als bataljon aansluiting vinden bij de ontwikkelin-

gen welke er om ons heen gaande zijn. Ook kunnen wij door proactief te participeren ervoor zorgen dat wij *'bottom up'* problemen kunnen aandragen en mee kunnen werken aan de oplossing. Op deze manier voorkomen wij dat er testen komen die niet aansluiten bij onze oefendoelstellingen en de zoveelste frustrerende steunverlening in het rijtje worden.

TESTEN EN MEEDENKEN

Hoe graag wij het met z'n allen ook zou-

den willen, deze systemen staan er niet van vandaag op morgen. Het hoeft echter ook geen jaren te duren. Het is vrij uniek dat deze innovatie *bottom up* doorlopen wordt, maar dit kan alleen met jullie hulp. In de eerste plaats is jullie hulp benodigd omdat je geconfronteerd kunt worden met diverse experimenten tijdens bijvoorbeeld de oefening in **Marnewaard** en **Highland Hunter**. Daarnaast hebben we ook jullie goede ideeën nodig gezien het feit dat we de innovatie echt van onderaf moeten

“Testen en meedenken.”

doen. Dus schroom niet om de stafficier innovaties op te zoeken zodra je ergens tegenaan loopt wat opgelost zou kunnen worden met ontwikkelingen zoals hierboven beschreven. Deze input is noodzakelijk om ervoor te zorgen dat wij als bataljon een voortrekkersrol krijgen en domineren op het slagveld door technologische superioriteit.

VOSS TESTEN

Tekst | Roy van den Hoven - Foto's | Mark Schaap

Mijn naam is Roy van den Hoven, Commandant Boxer bij 42 BLJ A-cie Enh5. Ik ben commandant Test peloton VOSS van 42 BLJ. Er is aan mij gevraagd om wat ervaringen uit te wisselen over het VOSS systeem, het Verbeterd Operationeel Soldaat Systeem, dat binnen defensie breed verstrekt gaat worden.

CURSUS

In 2018 ben ik samen met 2 collega's naar Israël geweest voor de cursus VOSS, uitrusting en het communicatiesysteem C4I. Dit was erg professioneel opgepakt onder leiding van de projectleider en Elbit, het Israëlische bedrijf dat deze systemen ontwikkelt. De cursus duurde 4 dagen en we hebben hier de benodigde kennis en vaardigheden op gedaan. Ik heb mijzelf daarna de volgende vragen gesteld:

Hoe hebben wij de periode tot zover doorlopen?

Hoe is de samenwerking met Elbit tijdens het testen van VOSS?

Hoe tevreden ben ik over Voss?

TESTPAKKET

Begin dit jaar kregen we het test pakket binnen, dit was is een periode van de ACie waar veel wisseling van personeel plaats vond En oefeningen in teken van Niv 1 en 2. Paar weken later kwam het C4I binnen en voor de schietoefening in Duistland verstrekt. Het pakket wat we kregen was er uitgebreid met alle mogelijke uitrustingsstukken die we verstrekt kunnen krijgen van het Voss systeem. Niet alles kwam gelijk binnen en was op nalevering. Dit beperkten voor sommige het testen. We hebben tijdens oefendagen het vest uitgebreid getest op gebruik. En tijdens het marsen in opwerking na Highland Hunter in Schotland hoe het systeem zit na langdurig lopen met de verschillende rugzakken en vesten. Toen de C4I binnen kwam heb ik

samen met een collega daar les in gegeven aan de gebruikers. In Duistland is het C4I getest op bereik en navigeren. Ook zijn er verschillende systemen gebruikt om het gehoor te testen zoals de In-Ear en Peltors die aansluiten op het systeem. Hier zijn flink wat dingen uitgekomen die mogelijk veranderd kunnen worden en bestendig. Het systeem is tot zover nog niet getest door ons in een tactisch scenario waarbij het vest meerdere dagen moet functioneren en moet communiceren in slecht weer en terrein. Dit gaat echter wel opgepakt worden in Highland Hunter in Schotland.

ONDERSTEUNING

Elbit heeft goede ondersteuning gegeven tijdens deze periode. Om er voor te zorgen dat de gebruiker weet wat de mogelijk-

heden zijn en hoe je hem af moet stellen heeft Elbit een snelcursus gegeven van 2 dagen aan aantal mensen die zo bij ontvangst van het vest iedereen konden opleiden. Ook hebben we een Project begeleider die direct in contact staat met Elbit. Die is erg flexibel met het oplossen van problemen en verstrekken van extra of aangepast materiaal. We hebben veel geëvalueerd met de gebruikers en Elbit om het maximum uit het systeem te halen. Wanneer we problemen hadden kwamen er specialisten naar Duitsland om het op te lossen.

MOGELIJKHEDEN VAN DE NIEUWE UITRUSTING

Ik ben erg tevreden met de invoer van het Voss systeem en dit is niet omdat onze huidige uitrusting niet voldoet aan onze wensen en eisen. Het is een veelzijdig vest met veel opties. Het heeft verschillende tasjes om zo je vest in te richten naar eigen voorkeur. De rugzakken zitten comfortabel in combinatie met het vest waardoor je geen snijplekken en drukpunten krijgt. Het communicatie systeem heeft ook zeker veel potentie. Als we gaan kijken naar de volgende zaken.

COMMUNICATIESYSTEMEN

De Raptor kan je ondersteunen tijdens Commando voering. Routes uitzetten, kaartstudie, overlays creëren en groepsgesprek aanmaken om zo makkelijk elkaar te informeren. Creëert meer SA zo kan je snel vijand locaties melden die zichtbaar zijn bij alle commandanten met Raptor. Visueel op de kaart waar eigen troepen zich bevinden met de GPS in de PNR. Tijdens verplaatsingen makkelijker navigeren ook in duisternis. Je hebt je eigen gevecht die live op de kaart te zien is dit maakt het makkelijker om beslissingen >>

te nemen en overzicht te bewaren. De PNR die de mogelijkheid heeft om een groepsnet aan te maken en een commandanten net. Hierdoor hoeft de groepscommandant niet twee radio's te dragen, zoals de PRR en de 9100. En het heeft voor zover we getest hebben tot heden een goed bereik.

CONCLUSIE

Samengevat ben ik dankbaar, dat ik kan ondersteunen in het testen van het Voss systeem om zo de laatste aanpassingen te creëren. Het team van Voss heeft zich aangepast aan ons werkrooster om ons te ondersteunen en er is tot heden een fijne

samenwerking. De C4I bied veel mogelijkheden in de voorbereiding van het gevecht en het vest kan aangepast worden aan de voorkeur van de gebruiker.

Zie ook: <https://magazines.defensie.nl/materieelgezien/2017/01/mg201701smartvest>

Hoe ziet dit er in de praktijk uit?

Vervanging gevechtsuitrusting

Alle operationele militairen van Defensie krijgen straks de nieuwe gevechtsuitrusting. Dit bestaat uit diverse vesten, rugzakken en ballistische bescherming. Afhankelijk van de dreiging, rol van de militair en de lengte van de missie kan de militair de juiste onderdelen van de uitrusting hiervoor zelf selecteren. De gevechtsuitrusting wordt uitgevoerd in het multitone camouflagepatroon, dat zowel met de Green en Tan van de nieuwe gevechtsuitrustingen te combineren is.

Tan Green

Defensie Operationeel Kleding Systeem (DOKS)

De nieuwe gevechtsuniformen worden geleverd in een green en tan variant. De tan variant wordt verstrekt wanneer militairen worden uitgezonden naar warme, woestijnachtige regio's. Beide camo patronen sluiten perfect aan bij de multitone van de gevechtsuitrusting. Deze uniformen zijn kwalitatief hoogwaardig omdat zij functioneel zijn, comfortabel zijn, een betere pasvorm hebben en voor meer bescherming zorgen. Het totale pakket bestaat uit meerdere gevechtspakken, combatshirts, verschillende jassen en regenkleding.

De volledige krijgsmacht krijgt deze uniformen ter beschikking. Voor CZSK personeel komt er een 'blauwe' variant.

Aanvullende informatie over DOKS volgt op een later tijdstip.

C4I module

Verbeterd Operationeel Soldaat Systeem (VOSS)

De gevechts- en gevechtsondersteunende eenheden worden ook van de nieuwe gevechtsuitrusting voorzien. Ditmaal uitgebreid met een radiocommunicatiemodule ter ondersteuning van het optreden op pelotonsniveau. Het revolutionaire hierin is dat het compleet geïntegreerd is met de uitrusting, maar ook met een reeks voertuigen. Daarnaast is er ook een autonome energievoorziening gepland voor wanneer men langdurig te voet bezig is. Het meest in het oog springende is een 'blue force tracker', hiermee kunnen militairen, via een tablet, zien waar bevriende en vijandelijke eenheden/voertuigen zijn. Dit vergroot de situational awareness van eenheden en versterkt de command & control.

EEN VAN DE BETERE SOBS

Tekst en foto's | Mark Schaap

De eerste SOB van dit jaar was voor vele direct een van de betere SOBs. Normaal als iemand SOB roept dan komen er direct herinneringen aan sip in de regen staan, maar niet deze keer. Twee weken stond de zon mooi in de lucht en iedereen kon zijn taak oefenen. Misschien was het weer iets te mooi, want door de droogte wilde de banen nog wel eens vlam vatten.

Van 1 tot en met 12 april bevonden de Alfa en Bravo compagnie zich op het oefenterrein Bergen-Hohne. De Delta Compagnie was alleen de eerste week mee. Zoals op een SOB betaamt werd er flink wat afgeschoten en getraind door elke tak van sport. Naast de reguliere oefeningen werd er door de Bulldogs ook getraind voor de uitzending in Afghanistan. Door de snipers van zowel de Alfa als de Bravo compagnie werd er geoefend voor de sniperwedstrijd in Litouwen.

PAINPELS

Een SOB voor een pantserinfanteriebataljon is geen SOB zonder schietoefeningen met de Boxers en de CDIs natuurlijk. Vrijwel elke ochtend reden deze voertuigen dan ook naar de voor hun aangewezen banen. Voor een paar momenten is

het dan nog rustig. Als je niet beter zou weten zou je denken dat je door een natuurpark zou lopen zo stil is het. Maar dan gaat de rode vlag omhoog, rijdt een Boxer naar voren, schiet een groot zwart rechthoekig pantserdoel omhoog en hoor je BAM BAM BAM. De klep van de boxer gaat naar beneden en zes paxen komen eruit rennen, begeleid door het dreunen van de .50. Soms wordt er versprongen, soms niet, maar elke keer worden er wel mooi een stel stalen paxen uitgeschakeld. Toch geen natuurpark. De paxen springen weer de Boxer in en er wordt terug gereden. De rust keert weder want de Boxer heeft de hei in de fik geschoten. Terwijl de brandweer de hei blust wordt er geëvalueerd en is er tijd om menig frikandelbroodje van de echos wagen soldaat te maken.

SNIPERS

Terwijl de Boxers en de CDIs door dreunen ligt een paar kilometer verderop een sniper op de grond. Op 135 meter afstand van hem af staat een nietsvermoedende 1 euromunt. Over enkele seconden zal die munt daar niet meer staan. Een beetje een merkwaardig doelwit wel maar dat is een van de opdrachten die de snipers in Litouwen voor een internationale sniper wedstrijd, het Sniperfest, moeten kunnen treffen. 27 tot en met 31 mei zullen snipers van zowel de Alfa als de Bravo compagnie richting Rukla vertrekken om daar te laten zien wat ze er van kunnen maken. Natuurlijk willen die heren het beste van het beste zijn voor Litouwen en daar hoort oefenen bij. SOB was voor hun daar een goed moment voor maar een minder goede tijd voor verschillende muntstukken.

ODB

Hoe mooi de naam SOB ook is, er wordt echt niet alleen geschoten in Bergen-Hohne. ODB groepen, bijvoorbeeld, moeten namelijk ook trainen. Voor hun werden meerdere ongevallen gesimuleerd. Zo werden er voertuigen het water >>

ingelegd en andere voertuigen hadden een mijnenveld in de buurt liggen. Dat betekent in beide gevallen dat je niet even het voertuig weg liert en dan rustig kan gaan slapen. De oefening waar de voertuigen de vissen gezelschap hielden duurde bijvoorbeeld tot zes uur s 'ochtends. En dat zonder een schot te lossen.

Halverwege de oefening was er natuurlijk de wel verdiende weekendbreak waar er even stoom afgeblazen kon worden. Hier is niet de tijd en plaats om daar in detail over te vertellen. Wat er wel gezegd kan worden is dat de barbecue weer goed smaakte, het feestje een goede was en dat eenieder dat weekend goed stoom heeft kunnen afblazen.

“Klaar voor
het gevecht.”

★ **LJ NIELS,**
KORPORAAL 1 ODB BRAVO, ZWARE BERGING

Hoil Mijn naam is Niels, 25 jaar en functioneel bij de ODB groep van de Bravo compagnie. Sinds augustus 2014 ben ik binnen gekomen bij Defensie en sinds juli 2018 zit ik bij BLJ. Bij de ODB groep ben ik verantwoordelijk voor de zware bergingen. Dat betekent dat ik met de Buffel gestrande voertuigen naar herstel moet slepen. Hiervoor heb ik in Hedel bij de genie gewerkt maar eigenlijk ben ik hier meer op mijn plek. Als kleine jongen ben ik meegegaan naar een reünie van mijn vader, die ook een Limburgse Jager was. Op die reünie zag ik voor het eerst een Buffel staan. Toen heb ik blijkbaar tegen mijn vader gezegd dat ik als ik groot ben ik daar chauffeur van wil zijn. We zijn nu een aantal jaar verder en die uitspraak die ik als kleine jongen gemaakt heb ik nu werkelijkheid gemaakt.

Naast het rijden van de Buffel ben je als ODBer ook verantwoordelijk om het materiaal van je compagnie inzetbaar te houden. Hierdoor kom je veel in aanraking met de compagnie zelf. Dat maakt het werk bij de ODB leuker dan bij herstel, waar je bijna alleen met het materiaal zelf bezig bent.

DINER DE CORPS OFFICIEREN 2019

Tekst | N.Vroom - Foto's | Communicatie 13e Brigade

We hebben al in vele steden en dorpen en verschillende zalen ons jaarlijks te houden Diner de Corps voor de officieren mogen bijwonen.

In Venlo in de begin vijftiger jaren nog geen officersmess, op naar het prachtige hotel American met zijn Art-Deco inrichting. Allengs groeide het officersbestand en werd naar de FH kazerne verhuisd, en later de van Horne kazerne in Weert. Sindsdien zijn we aan het zwerven geslagen. In Limburg met een uitstap naar Kasteel Maurick in Vught. Maar ik denk dat we nu weer een mooie plek hebben gevonden. Geen koude eetzaal, geen donker eetcafé, maar een kerk met een monumentale inrichting. Verbondenheid met Limburg, want in die kerk in Steyl aan de Maas is het Limburgs Schuttersmuseum gevestigd. Voor de aankleding heeft het kalf dus weinig tot niets te doen. Vaandels aan het plafond, uniformen en attributen te over. Kortom een locatie om te koesteren voor de komende jaren.

Op vrijdag 25 januari jl waren ze van heide en verre met velen gekomen. Uit heel Nederland, maar ook Frans Bleker uit Canada, Frits Wijnen en Marc Jongejan uit Duitsland, Jan Kroon uit Spanje, Ton Witkamp uit Turkije en een Franse luitenant, die stage liep bij BLJ enz. Altijd weer prachtig, weerzien van oud 16e, 17 BLJ en 42 BLJ officieren en het huidig officerscorps van ons bataljon. Een "nieuwe" kolonel in onze gelederen, Jos Brouns, die vorig jaar het commando kreeg over het Joint ISTAR Commando, waarover hij in dit magazine een nadere toelichting geeft.

Natuurlijk in dit Schuttersmuseum staan wel vele opgezette schutters maar waren ook enkelen in levende lijve aanwezig. Zoals altijd onze trouwe Valkenburgse vrienden vader en zoon Lebouille in hun prachtig groene rokuinform van het Limburgs Bondscontingent, waarmee we de band met hun schutterij bevestigen. En natuurlijk de conservator van het museum, drs Luc Wolters, oud-luitenant Natres, in uniform van zijn schutterij.

Met een bijzondere gast, de Gouverneur van Limburg, Theo Bovens. Hij is een vertrouwde gast van ons Regiment geworden.

Niet alleen bij bijzondere gelegenheden, als de opening van onze Historische Verzameling of het aanbieden van het prachtige geschenk van de Provincie, de toevoeging op ons monument. Maar ook in vrije tijdskleding met de bataljonscommandant op pad in Afghanistan. Na Gouverneur van Voorst tot Voorst, die het bataljon in 2001 in Bosnië bezocht is Gouverneur Bovens de tweede, die de troepen te velde heeft kunnen schouwen, zoals dat zo mooi ouderwets luidt. Niet alleen kijken maar direct in contact treden met de officieren, onderofficieren, korporaals en jagers, zoals U in het vorige magazine heeft kunnen zien.

Dat waren de redenen om ook deze Gouverneur nog meer te binden aan ons Regiment door hem bij uitzondering, als niet jager het predicaat Limburgse Jager van Verdienste te verlenen.

Uiteraard heeft ook het nieuwe kalf Zijn zegje mogen/moeten doen ten overstaan van de collega's. Het oude kalf werd bedankt voor zijn inspanningen om dit Diner 2019 tot een groot succes te maken. De deelnemers werden nog verrast met een set speciaal voor het Regiment vervaardigde manchetknopen. Deze zullen tzt ook aan derden te koop worden aangeboden.

Kortom een geslaagd Diner in een prachtige vol van historie gevulde ruimte. Een

aansporing om volgend jaar in nog grotere getale naar dit bijzondere dorp Steyl aan de Maas te komen.

DINER DE CORPS ONDEROFFICIEREN 2019

Op donderdag 24 januari kwamen ook het onderofficierscorps van het Regiment bijeen. Weer in het vertrouwde Hof van Solms in Oirschot waar nu voor de vijfde maal hun samenkomst plaatsvond. Weer meer oud collega's sluiten zich aan bij de kern van de huidige onderofficieren onder leiding van

de Regiment/ bataljons adjudant Johan van der Voort. Een prachtige ambiance om elkaar, oud en jong met achterban te ontmoeten in een andere plek dan de kazerne of oefengebied. Belangrijk voor de saamhorigheid en band die we zo nodig hebben om onze opdrachten te kunnen uitvoeren.

Ook de regimentscommandant was uitgenodigd en hield uiteraard een korte toespraak. Een stimulans voor oud leden van BLJ om volgend jaar omstreeks eind januari ook present te zijn.

VETERANEN SEARCH TEAM

Samen voorwaarts op basis van kameraadschap.

Tekst en foto's | Dennis Hansen en website Veteranen Search Team

De Stichting Veteranen Search Team is een efficiënt inzetmiddel om op gestructureerde wijze gebieden te doorzoeken. De geboden ondersteuning bestaat uit getrainde en gedisciplineerde manschappen met militaire achtergrond die gediend hebben in diverse crisisgebieden in de wereld.

Daarnaast beschikt de stichting over een aanzienlijk aantal oud politiebeambten waarmee de Stichting Veteranen Search Team een uitstekende mix aan kennis en gedrevenheid in huis heeft om van grote meerwaarde te kunnen zijn in door politie gecoördineerde zoekacties.

DENNIS HANSEN

Een van onze oud Bulldogs Dennis Hansen, die in de periode 1994 t/m 1997 heeft gediend bij 42 BLJ, BCie 3e Peloton, als Schutter Lange Afstand (SLA) en in 1996 met IFOR! is uitgezonden geweest informeert over zijn ervaringen bij deze jonge, maar o zo belangrijke vrijwilligers organisatie.

Sinds oktober 2017 na een oproep van Dennis & Mariska van der Kraats, de oprichters van Stichting Veteranen Search Team op Facebook n.a.v. casus Anne Faber, heb ik mij aangemeld om mee te helpen met zoeken naar de vermiste.

Het gevoel dat ik had en nog steeds heb, dat het fijn is om een steentje bij te dragen met de skills die ik meegekregen heb van het 45e Painbat van Heutz (dienstplicht, verkenners) en 42 BLJ. Door te participeren kan ik maatschappelijk deze bijdrage leveren, als vrijwilliger van Stichting Veteranen Search Team.

VRIJWILLIGERS VETERANEN BUNDELEN KRACHTEN BIJ VERMISSINGEN EN WERKEN AAN TOEKOMST

ZOEKEN EN JEZELF VINDEN

INITIATIEF OMARM

Het Veteranen Search Team wordt samengesteld door grote partijen in de nabije omgeving. Samen met de politie en de Nederlandse Landmacht wordt de zoektocht naar de vermiste Anne Faber voortgezet. Het team bestaat uit ervaren militaire en politieveteranen die hun kennis en vaardigheden inzetten voor de zoektocht.

Tijdens de vermissing van Anne Faber ging een groep veteranen haar zoeken. De studenten vonden zo niet, maar eindelijk na drie dagen een nieuwe toekomst voor. Vlak voor het eerste jubileum leidt het Veteranen Search Team (VST) duizend leden en ontdekt de vermissing van Anne Faber.

Discipline helpt zo erbovenop

Sporen volgens strakke regels

De zoektocht naar de vermiste Anne Faber is een uitdaging voor het Veteranen Search Team. Het team bestaat uit ervaren militaire en politieveteranen die hun kennis en vaardigheden inzetten voor de zoektocht. Het team werkt samen met de politie en de Nederlandse Landmacht om de zoektocht te coördineren. Het team heeft al veel succes gehad bij het vinden van vermisten in andere landen.

WAT IS DE BETEKENIS VOOR EEN VRIJWILLIGER?

Stichting Veteranen Search Team betekent voor mij: Opluchting in die zin dat ik mij in een omgeving begeef, waar alle neuzen één kant op wijzen om samen een doel te bereiken en de verbondenheid, ondersteuning onderling, hetgeen wat in de burgermaatschappij te wensen over laat in mijn beleving.

INZET VAN SEARCH TEAMS FOTO'S OPSTELLEN EN INZET

Indmiddels bestaat Stichting Veteranen Search Team ruim anderhalf jaar en is het afgelopen anderhalf jaar 12 keer ingezet en zijn er 12 trainingdagen geweest . Per 1 november 2018 is het Rapid Support Team (RST) operationeel gesteld. Zij staan direct paraat bij urgente vermissingen en kunnen binnen een tijdsbestek van 2 uur opereren.

Stichting Veteranen Search Team wordt uitsluitend gecoördineerd en ingezet door de Politie bij vermissingen. Samen met twee collega's veteranen, op verzoek van het bestuur van het VST, verzorgen wij de regio coördinatie voor veiligheidsregio 3 Drenthe.

INZET DRONES

Begin dit jaar (2019) hebben we met drones gevlogen in een zoekgebied, tevens was dit ook een testfase. Op dit moment worden er nog procedures uitgeschreven met betrekking op het droneteam en worden er trainingen gevolgd . Zelf maak ik nu ook deel uit van een drone team en krijg daarvoor trainingen en instructie.

AANVULLENDE INFORMATIE

April 2019 was het VST met een stand vertegenwoordigd tijdens de reünie van SFIR-3 te Oirschot. Sinds april 2019 is het VST officieel accounthouder in de database van het LOCC (Landelijk Operationeel Coördinatie Centrum). Door Justitie & Veiligheid aangemerkt als officieel inzetmiddel bij calamiteiten zoals vermissingen.

Stichting Veteranen Search Team, bestaat voor 90 % uit veteranen en 10% uit overige geüniformeerde beroepen, op dit moment staat de teller op ca. 1000 vrijwilligers.

Kijk voor meer info op www.veteranensearchteam.nl

DE FOEF VAN OCTO ALTER EN MEER

2e v.l. ikzelf - rechts mijn chauffeur Piet Mackay.

Tekst en foto's | Albert Boer en Wilbert de Kruif

Naar aanleiding van de oproep in het laatste magazine over herinneringen aan de grote oefeningen reageerde de oud dpl sergeant Albert Boer, de fourier van de SSVCIe in 1972. In het civiele bestaan ook jager maar dan om de wildstand in orde te houden. Hij heeft ook wat overpeinzingen opgetekend over zijn tijd in Seedorf en ruime omstreken oa tijdens oefeningen zoals Octo Alter. Op één van zijn foto's was ook de toenmalige plv CC van de SSVCIe, luitenant Wilbert de Kruif, te zien met fototoestel! in de aanslag. Met hem contact gezocht voor zijn foto's en kreeg gelijk ook zijn verhalen en reacties op de foto's over de aalmoezenier Querelle. Zo komt het tot een breder verhaal over die periode van de Koude oorlog. "Petit Histoire" noemen ze dat, wat velen zullen herkennen en herinneren.

De oefening Octo Alter gehouden in de periode 6-18 oktober 1972 was een Divisie geleide brigade oefening ter voorbereiding op de het daarop volgende jaar tot dan toe grootste gehouden Legerkorpsoefening Big Ferro.

REGELEN EN RITSELEN

Of het leuke verhalen zijn weet ik niet, maar wat ik me wel kan herinneren is dat ik tijdens oefeningen – waarschijnlijk omdat ik Duits sprak – veelal als verkenners werd uitgestuurd, niet om te kijken waar de vijand was, maar om goede overnachtingen te zoeken. Bij voorkeur in de (feest)zaal bij een kroeg, of anders bij een boer. De vraag was dan altijd of hij varkens en kippen had.

Bij een positief antwoord maakten we de deal dat we op de hooizolder mochten slapen in ruil voor het brood dat ik overhield (door de sterkte wat te verhogen) en wat eieren voor het ontbijt. Onze Dikke Daf werd voor oefeningen altijd omgevormd tot een soort camper (avant la lettre) waar we een goed ontbijt konden maken. Ik kan me herinneren dat bij één boer we een stap verder gingen. Toen hij eenmaal wist dat

ik Nederlander was, vroeg hij me of ik iets kon doen aan dat oude kippenhok. Onze Daf stond er toevallig voor dus chauffeur Piet kreeg de opdracht om achteruit te gaan. Ik hoor hem nog zeggen "maar sergeant het kippenhok!" Met zacht gekraak zakte het gammele hok in elkaar. De scheidsrechter werd gewaarschuwd en er werd kennelijk een goede schaderegeling afgesproken, want we mochten vaker terugkomen.

EITJE VOOR DE BAAS

Ik droeg mijn baret op de Britse manier, dus ver over mijn oor (nat maken en op de beddenpoort voorzichtig rekken!), maar dat betekende wel dat ik altijd moest uitleggen dat ik geen Brit was. De Amerikanen en Britten waren op het Noord-Duitse platteland niet zo geliefd i.t.t. tot de Holländer. Later leerde ik dat dit kwam omdat alle schade door ons werd betaald maar dat zij dat toen nog zagen als 'herstelbetaling' voor de oorlog.

Mijn kapitein Zaaier (SSVCIe) ging dan ook meestal met een goed ontbijt – gebakken brood met gebakken eieren etc. – naar het stafoverleg tijdens de oefeningen. Echter één keer ging het mis. We stonden twee

Instructies van de kapitein.

Bivak

dagen bij een boerderij, sliepen in het beste hooi, maar op een ochtend kwam de bakker klagen bij de commandant. Hij had die dag geen enkel brood kunnen verkopen! Het bleek dat 'onze' boer niet zijn varkens had gevoerd met ons verse Hollandse brood, maar het aan zijn burens had verkocht. Met een knipoog kreeg ik voor de bakker een uitbrander van de kapitein en het advies 'misschien maar iets te minderen met de sterkte'.

Met mijn lengte van bijna 1,90 meter werd ik gelukkig niet ingedeeld bij een pantservoertuig. Maar je was natuurlijk wel nieuwsgierig hoe dat was om in zo'n ding (mee) te rijden. Het was volgens mij tijdens Octo Alter dat ik de kans kreeg tijdens een verplaatsing met een AMX mee te rijden. We reden ergens in Noord-Duitsland een heuvel af toen ons een stalen wiel voorbij kwam. Gelukkig vloog het de berm in en niet rechtdoor naar het dorp. Ik vroeg de voertuigcommandant, die niets had gezien of dat misschien een wiel van ons was. Het betekende het einde van mijn plezierreisje en voor de bemanning wachten op de bergers. >>

Gevechtstrein gereed.

Verdeling van bataljon naar compagnieën.

**ZORG VOOR ALLEN,
OOK DE "VIJAND"**

Natuurlijk is de foef 'boven alle wetten' zolang je maar zorgt voor de mannen. Ze waren tijdens een oefening dan ook wat blij dat het eten op tijd en warm was toen bij één van de andere compagnieën aankwam. Wat me wel opviel was dat ze me wat vreemd aankeken. Later bleek dat ik vanuit het vijandelijke deel was komen aanrijden. De vijand bleek daar echter helemaal niet te zitten kon ik ze vertellen.

Dat de Nederlandse verzorging populair was tijdens oefeningen bleek steeds weer als we tegen etenstijd opeens bezoek kregen van Duitse en Amerikaanse collega's. Wij Nederlanders keken dan vol verbazing naar de Duitsers die maar één messtin hadden en soep, aardappelen, groente, vlees en toetje in een keer opschepten. Wij hadden dubbele tins en een beker, dus hielden alles apart. Sommige Duitsers lieten het er echt op aankomen en kwamen elke avond bij ons eten.

WILBERT DE KRUIF

Kaartleesfoutje!

Tijdens deze divisiegeleide oefening "Octo Alter" ging er bij het bataljon nogal wat mis met de bevo Klasse III. Als gevolg van een kaartleesfout tijdens de nachtelijke bataljonsgeleide verplaatsing naar een verzamelgebied maakte het complete bataljon een onnodige omweg van vele kilometers en werd er met name door de AMX'n heel wat benzine opgestookt. Herbevo met de organieke BOS Dafs was dus dweilen met de kraan open, gelet op de omloopafstanden en de beperkte tijd. Weliswaar hadden

“Benzau bij de gevechtstrein.”

we gelukkig een Benzau bij de gevechtstrein kunnen vasthouden, maar die was bij lange na niet voldoende.

BENZAU

Dus kwamen de volgende ochtend vroeg diverse AMX'n langs de opmarsroute zonder brandstof te staan, onder meer van de CCie (plv CC jaargenoot Ton Riemslog) De brigade-opdracht luidde: Verplaatsing vanuit huidig verzamelgebied naar rivierovergang Weser, uitbraak uit bruggenhoofd en aanval als re voor-bataljon in o richting (av doel weet ik niet meer).

Omdat de S4 onvindbaar was ben ik als gids/bijrijder in de Benzau geklommen, ben naar voren gereden en heb langs de route de CCie hier en daar wat bijgevuld. Naar de mening van Ton Riemslog veel te weinig, maar ik wilde nog wat overhouden voor de BCie (plv CC Gilo Edens) die inmiddels al succesvol over de Weser was en kon uitbreken. Terwijl ik de pontonplaatbrug over de Weser passeerde zag ik ineens onze Genie collega en mijn atletiekmaatje Cees Jonker staan. Nooit zal ik zijn verbijsterde blik vergeten toen hij mij ontwaarde als vriendelijk zwaaiende bijrijder op een

Benzau. Even verderop (in het oord Netelsen, of Daverden, naar ik meen) stond Gilo midden op de weg woest te zwaaien naar de naderende Benzau. Ook zijn uitroep zal ik me altijd blijven herinneren: “GVD (voluit) Wilbert, wat ben ik GVD blij dat ik jou zie!

Zaaijer in overleg

DROOG STAAN HOEZO ?

De beoogde brigade aanval was uiteindelijk gedeeltelijk succesvol dank zij BCie 42 Painfbat, zij het als enige gevechtseenheid van het bataljon, daarbij de Benzau niet meegerekend. Maar het geheel was wel een diepe kras op het tot dusver zo ongeschonden blazen van het naar eigen >>

Rustlocatie

zeggen "Beste bataljon van de NATO". Na afloop van de oefening werd door de staf van 41 Pabrig. een diepgaand onderzoek naar het echec gehouden. Wij (Kap Vzgpel Simon De Fey, Kap WGTO Hens van Dijk en ik als C-Gevechtstrein) werden echt doorgezaagd over de gang van zaken. "Hoe was het toch mogelijk geweest dat het bataljon droog was komen te staan." Maar we hebben noch de PBC noch Hfd S4 verraden. En namen zal ik ook hier verder niet noemen.

**AALMOEZENIER
KEES QUERELLE**

Een onnavolgbare en onorthodoxe aalmoezener, maar zeer religieus, zonder flauwekul. De protestanten gingen bij voor-

De Aal op bezoek.

keur naar zijn GV-lessen. Later is hij pastoor geworden, naar ik meen in een parochie in Noord-Overijssel. Op een van foto's staat zijn eigen Volkswagen "Kübelwagen", in civiele uitvoering. Daarmee volgde hij de troepen, en er konden achterin heel wat kratjes bier. Die auto had hij aangeschaft omdat de beide GV Munga's (S17 en S18) voortdurend werden geconfisqueerd voor profaan gebruik!

In Nederlands-Indië was hij radiotelegrafist geweest. En zo ondersteunde hij de SSVcIE nog wel eens als instructeur bij het onderhoud seinvaardigheden van onze radiotelegrafisten op de AN/GRC-9 (Brigade vzgnet en -admnet).

DE MORTIERISTEN VAN 1980

Voor elkaar, altijd!

Tekst | van Himst - Foto's | van Himst en anderen

Het Regiment, de Stichting en de Veteranen Vereniging hebben de afgelopen jaren reünies en bijeenkomsten georganiseerd om oud leden van ons regiment bataljon of compagnie bijeen te brengen. Zo was er in 2000 ter gelegenheid van 50 jaar Regiment een grote samenkomst in de Frederik Hendrik kazerne in Venlo en in 2007 een reünie in de Legerplaats Oirschot voor 50 jaar 42 BLJ met veel deelnemers. Maar ook door de Stichting kleinere bijeenkomsten voor 423 en 16 BLJ, de zelfstandige compagnieën van 13 brigade, de Demonstratiecompagnie. De VVRLJ houdt elk jaar een reünie voor een specifieke missie en een algemene rond 1 juli tezamen met het bataljon. Dankzij deze samenkomsten ontstaan spontaan kleine reünies van pelotons.

Men heeft lang samen geleefd zeker in Seedorf en een zekere band opgebouwd, die wreed werd verstoord door het einde van de diensttijd. En dan zoekt men elkaar weer. Zo ook het mortierpeloton uit 1980

en verhalen en op deze site stond een link naar de site van het 42e bataljon Limburgse Jagers.

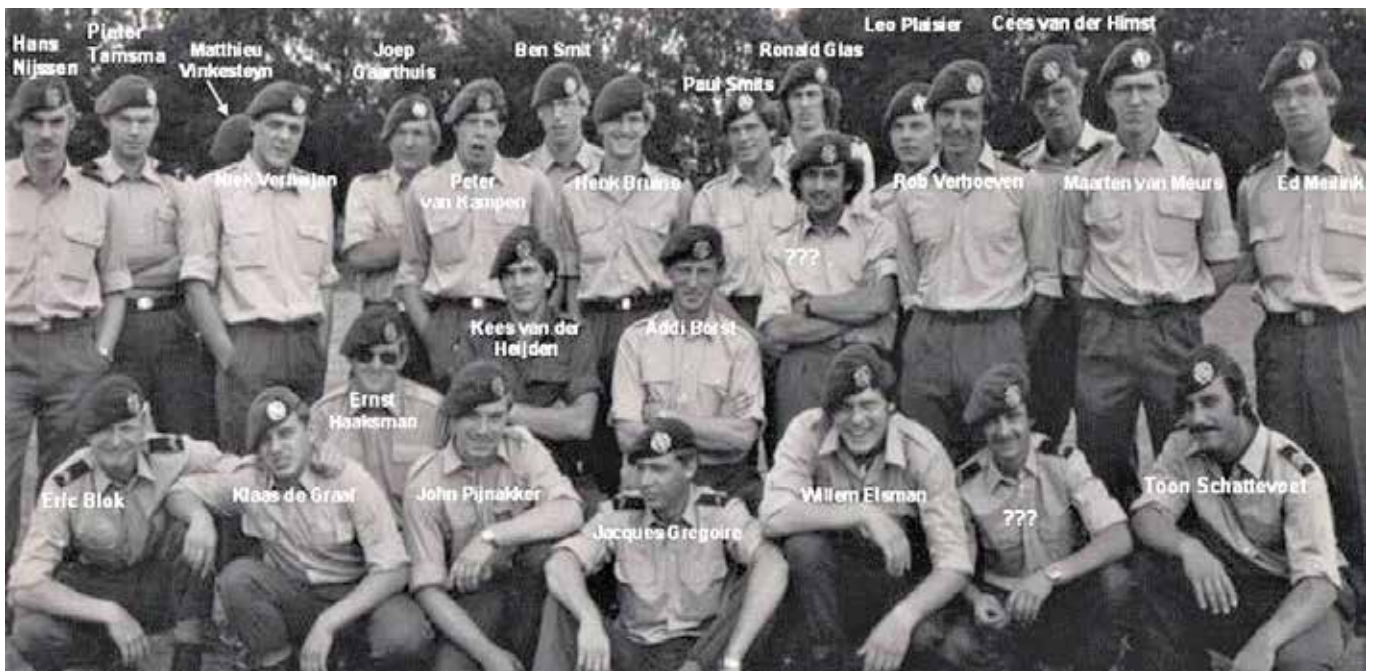
SLUITING SEEDORF

Begin 2006 stond in de landelijke dagbladen dat de Nederlandse kazerne in Seedorf overging in Duitse handen en dat er op 22 en 23 april van dat jaar een reünie op de kazerne was voor iedereen, die in Seedorf gelegerd was geweest. Ik ben

naar die reünie geweest en heb daar onze pelotons-sergeant teruggezien en ben in het compagniegebouw geweest waar ons peloton (Charlipeloton van de PaOst-Cie, (lichting 80-4) 25 jaar eerder gehuisvest was geweest. Van deze reünie heeft defensie een website gemaakt, met foto's

WEBSITE EN ZOEKACTIE

Op die site stond een oproep van één van de jongens van ons peloton. Ik heb contact met hem opgenomen en samen hebben wij dat jaar, na 25 jaar, de eerste reünie georganiseerd. We hebben aan de hand van een oude, gedeeltelijke, namenlijst >>

kasteel in Heemskerk, nu met overnachting. In het kasteel kregen wij de hele binnenplaats tot onze beschikking en hebben we daar een barbecue gehouden. Na de barbecue kregen we een bar voor alleen onze groep.

gelegenheid met een escaperoom en overnachting in een hotel op loopafstand. Bij deze gelegenheid kwam ter sprake dat we er met z'n allen niet jonger op worden en dat de volgende reünie misschien niet weer na 5, maar na 4 jaar georganiseerd moet worden.

DERDE SAMENKOMST

In 2016 was de derde keer dat we bij elkaar kwamen. Nu hadden 2 mannen uit Twente het georganiseerd in Almelo. Eten bij een

OP NAAR DE VIERDE

Zodoende zijn we in april 2019 weer met een paar man bij elkaar gekomen om te

en met www.telefoonboek.nl/ werkelijk binnen één weekend bijna alle mannen van toen weer teruggevonden. Vaak woonden ze zelf niet meer op het bekende adres, maar nog wel familie. Of we vonden familie met dezelfde achternaam in die plaats of in de regio.

EERSTE REUNIE

We hebben een centrale plek gekozen, namelijk Lokaal De Reünie!!! in Utrecht. Bijna iedereen die we terug hadden gevonden was er die avond bij en het was alsof we elkaar kort daarvoor nog hadden gesproken, het was direct weer 'ouwe jongens, krentenbrood'. En het werd behoorlijk laat die avond. De mannen die nog ontbraken hebben we na die eerste keer gelukkig alsnog teruggevonden.

TWEDE REUNIE

Vijf jaar later hebben we de tweede reünie georganiseerd in een StayOkay in een oud

kijken naar wat we willen en vooral ook waar. De keuze is gevallen op het mooie Maastricht in het mooie Limburgse Land. Direct nadat we bij elkaar zijn geweest is een mail de deur uitgegaan om te inventariseren of er weer animo is om bij elkaar te komen. En die is er blijkbaar.... Van de achtentwintig mannen heeft er één moeten laten weten er niet bij te kunnen zijn, maar binnen twee dagen hebben al 10 mannen aangegeven er zéker weer bij te zijn. Van

niet iedereen klopte het mailadres en/of telefoonnummer nog, maar tegenwoordig zijn er met messenger, facebook, LinkedIn, etc. zoveel mogelijkheden om mensen te vinden, dat het geen probleem was om weer heel snel met deze mensen in contact te komen.

Het gaat pas in september 2020 weer gebeuren, maar wij kijken er al naar uit!

Noot: inmiddels hebben zich al 21 oud-mortieristen aangegeven te komen, vijf kunnen niet en van een is het niet zeker. Kortom goede band voor elkaar altijd

COMMANDANT JISTARC KIJKT VOORUIT EN BLIKT TERUG

Tekst en foto's | Kolonel J.M.A. (Jos) Brouns, EMSD

In ons vorige magazine las U dat ons Regiment weer een kolonel rijker is geworden. En wel de oud BLJer Jos Brouns is Commandant geworden van het Joint Istar Commando in de rang van Kolonel. Daarmee is weer een Limburgse jager terug op het Inlichtingen "bedrijf" van de KL. Immers al in de vijftiger jaren van de vorige eeuw was de 101 Militair Inlichtingen Dienst Compagnie (101 MIDCie) ingedeeld bij het Regiment Limburgse Jagers. Kolonel Brouns zal ons inwijden in de huidige taken en organisatie van deze Inlichtingen organisatie en een blik geven op de regimentsrelatie.

JOINT INTELLIGENCE SURVEILLANCE TARGET ACQUISITION & RECONNAISSANCE COMMANDO

Het is een unieke eenheid die is samengesteld uit een veelvoud aan inlichtingen gerelateerde capaciteiten. Deze capaciteiten zijn samengebracht in haar huidige vorm als gevolg van een aantal reorganisaties. Tot de oprichting van het 103 ISTAR-bataljon in 2004 beschikte de Koninklijke Landmacht over een aantal zelfstandige inlichtingen, doelopsporing en verkenningseenheden die tot dat moment directe ondersteuning leverden aan de brigades, divisie en het legerkorps. Deze werden functioneel aangestuurd door de G2. Na de samenvoeging ontwikkelde de eenheid een eigen geïntegreerd ISTAR-operatieconcept en ging een eigen gereedstellings-proces volgen. In 2011 werd de "Tactical reconnaissance cell" van de Koninklijke Luchtmacht toegevoegd, werden de capaciteiten herschikt naar nieuwe sub-eenheden en volgde daarmee de omvorming naar "Joint".

Aansluitend volgde de grote bezuinigingsronde. Als gevolg hiervan moesten het in 2005 opgerichte DIVI (voormalige school militaire inlichtingendienst) en het JISTARC met 25% krimpen onder gelijktijdige samenvoeging. De huidige structuur was geboren. Ondanks dit alles heeft het JISTARC zich altijd staande weten te houden en "dankzij" de grote inzet en betrokkenheid van haar vakmensen een hoge mate van professionele "output" weten te realiseren. Er is geen missie geweest waar

de Nederlandse Krijgsmacht bij betrokken was en is, waar het JISTARC of haar voorvormen niet aan deelgenomen heeft of nog aan deelneemt. Voormalig Joegoslavië, Irak, Afghanistan en Mali zijn het meest in het oog springend. Echter daarnaast is het JISTARC ook veelvuldig actief bij kleine missies en nationale inzet.

TOEKOMST PERSPECTIEF JISTARC

Het JISTARC heeft de afgelopen 15 jaar door al deze activiteiten en ontwikkelingen weinig tot geen tijd en ruimte meer gehad om zich bezig te houden met het kunnen opereren als geïntegreerd onderdeel van het tactische inlichtingensysteem dat onlosmakelijk onderdeel uitmaakt van het gevecht van verbonden wapens op brigade, divisie en/of legerkorps niveau. Nu de krijgsmacht zich weer moet gaan richten op het (in NATO verband) op kunnen tre-

den in "major combat" situaties, moeten wij een grote inspanning leveren om hier goed op aan te sluiten. Dat gaat ons ongetwijfeld lukken. "Back to brigades" & "Back to major combat" is dan ook ons hoofddoel voor de komende jaren. Dit natuurlijk wel in een innovatieve en hoogtechnologische setting die aansluit op de conflicten en tegenstanders van de toekomst. Capaciteiten moeten weer in lijn gebracht worden met deze ontwikkelingen. Een eerste stap hierin wordt inmiddels gemaakt met de lopende reorganisatie.

Het JISTARC mag weer groeien en uitbreiden. Zo krijgen wij binnenkort weer twee nieuwe sub-eenheden erbij. Technische exploitatie en Open Source intelligence. Beide uitgerust voor modern en toekomstgericht opereren. Ook gaat het JISTARC, naast reguliere groei, weer een eigen bestand aan inlichtingen & veiligheid reservisten in de gelederen opnemen. Reservisten capaciteit heeft in het verleden altijd prima gepast bij ons functiegebied en ik heb hier dan ook hoge verwachtingen van voor de toekomst.

Daarmee sluit de cirkel zich weer en beschikt het JISTARC weer over vier eenheden die de moderne varianten in zich hebben van de vier pelotons waaruit 101-MID-Compagnie bestond op het moment dat ik in 1994 voor het eerst mijn intrede deed binnen de KL-I&V-gemeenschap.

Nederland's Defensie
Joint ISTAR Commando

101 MIDCIE

101-MIDCie, opgericht in 1954 was een van de eerste eenheden die registratief ingedeeld werden binnen het in 1951 opgerichte Regiment Limburgse Jagers. Ruim 50 jaar lang maakten de terrein-/GEO-/beeld-analisten, ondervragers/HUMINT-operateurs, open bron onderzoekers, all source analisten, slagorde specialisten, technisch onderzoekers/analisten en vertalers deel uit van het regiment. De in 1995 naar 101-MI-peloton hernoemde eenheid vormde een van de hoekstenen waarop 103-ISTAR-bat (en het huidige JISTARC) is gebouwd. Het feit dat ons huidige JISTARC-logo en onze JISTARC vlag tot op de dag van vandaag een 1 op 1 copy van het 101-MI-logo en de 101-MIDCie vlag zijn is hier een stille getuige van. In de afgelopen 15 jaar is deze halve eeuw aan belangrijke geschiedenis stukje bij beetje in vergetelheid geraakt. Tijd om dit weer wat nieuw leven in te blazen.

Het personeel dat binnen 101-MIDCie werkzaam was bestond natuurlijk niet uit infanteristen. Nee het bestond uit een breed mêlee van vakmensen die boven alles inlichtingenmensen waren. Zowel het beroepspersoneel dat uit alle wapens en dienstvakken kwam als ook de dienstplichtigen en reservisten waren degelijk geselecteerde en goed opgeleide I&V-ers.

Organisatorisch ressorteerde de 101-MIDcie onder het Eerste Legerkorps, operationeel ressorteerde zij onder de Landmacht Inlichtingen Dienst LAMID (1972-1988).

TAKEN 101 MIDCIE

De taak van 101-MIDcie was het om tactische gegevens te verwerken. Het personeel (ca 60 man) ging altijd mee met grote legeroefeningen, onder andere voor het ondervragen van krijgsgevangenen en het versterken van de S2/G2 secties met "all source" analysecapaciteit. Ook ondersteunde de eenheid alle inlichtingen-secties die zich voorbereidden voor inzet in crisisgebieden met producten en diensten. Zelf heb ik als bataljons S2 bij BLJ veel en structurele ondersteuning mogen ervaren vanuit 101-MIDcie tijdens de voorbereidingen en inzet in de Balkan in de periode UNPROFOR/IFOR. Later heb ik veelvuldig en nauw met hen mogen samenwerken tijdens grote 1GNC en 1DIV oefeningen. Tijdens de opwerkjaren 2001-2003 naar de OGS van 11 Air Manoeuvre Brigade heb ik structurele versterking met expertise uit de eenheid aan mijn brigade sectie-2 toegevoegd gehad.

101-MIDcie is bij oprichting eerst in 't Harde gehuisvest. Vervolgens via Nunspeet en daarna in de knusse van Haaften kazerne te Apeldoorn. Samen met 111 Contra Inlichtingen Detachement dat ook onder 1LK en de LAMID viel. Daarna via Ede in 2004 met de oprichting van het ISTAR Bataljon weer terug naar 't Harde.

VERTALERS ONDERVRAGERS

In de koude oorlogsperiode hebben vele honderden dienstplichtigen, vertalers en ondervragers, geschoold in de Russische taal in het Regiment gediend. Hoogopgeleid en een lange scholing in de Russische taal bracht hen uiteindelijk bij de 101 MID Cie. Specialisten in de Russische taal, die door hun unieke militaire opleiding niet alleen goede posities bij de overheid en bedrijfsleven hebben verworven, maar ook nog veel contact met elkaar onderhouden. Misschien wel een van de meest prominente vertegenwoordigers uit deze groep is onze huidige Euro Commissaris Frans Timmermans.

LAV'S

Naast de vertalers, ondervragers en analisten kwamen in 1960 voor een korte tijd de zogenaamde LAV's, Lange Afstand Verkenners, bij de eenheid. Kort, want in 1964 werd het peloton LAV's ingedeeld bij het Korps Commandotroepen, als kern van de nieuw op te richten 104 Waarnemings- en Verkenningcompagnie. Hiermee vormt 101MIDcie en daarmee het Regiment Limburgse Jagers de bakermat van de Nederlandse "LRRP" capaciteit en niet het Korps Commandotroepen of de verkenners van het Regiment Huzaren van Boreel.

NEUW LOGO

Ter afsluiting wil ik u mededelen dat ons KL-I&V-vakgebied inmiddels een volledige eigen functionalisatie (gelijkgesteld aan wapen/dienstvak) kent. Als vakgroep-oudste prijs ik mij dankbaar en gelukkig met de lange en rijke historische verbondenheid van ons vakgebied met mijn moederregiment, Regiment Limburgse Jagers. Ons nieuw vakgebied logo kent naast de traditionele fakkel en het opschrift; "in tenebris lucens" ook de diagonale pijlen die voor veiligheid, waarschuwen en bescherming staan. De Jagersgroene kleur van de achtergrond symboliseert de historische verbondenheid met de "Limburgse Jagers".

Ik hoop dat ik een beetje licht heb kunnen laten schijnen op mijn eenheid en onze verbondenheid met de rijke historie van ons Regiment Limburgse Jagers.

GEMEENTESECRETARIS GOOSSENS EN BATALJONSCOMMANDANT COUMANS

Tekst | Defensiekrant en Lkol Goossens - Foto's | Defensie krant

Een gemeentemedewerker en militair die een weekje van functie ruilen? Gemeentesecretaris Harry Coumans van de gemeente Kerkrade en commandant 42 Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers luitenant-kolonel Ralf Goossens trokken de stoute schoenen aan. De een woonde raads- en collegevergaderingen bij, de ander nam in gevechtstenue een bataljonsappèl af.

HARRY COUMANS

"Ja, dat appèl. Dat was zo bijzonder." Ietwat dromerig staart gemeentesecretaris Coumans naar de Oirschotse Heide. Hij staat op het punt om een ritje te maken met de Boxer en heeft net het appèl achter de rug. "Dat iedereen met één commando in de houding staat... En vooral z'n mond houdt. Als ik dat in de gemeente wil bereiken, moet ik flink wat voorbereiden."

MAX VERSTAPPEN

Hij denkt dat mede door het appèl, de afstand met de medewerkers kleiner wordt. "Je kunt jezelf vaker laten zien. Dat mis ik wel in Kerkrade." Na deze woorden

DEALEN MET PROBLEMEN

Hij en overste Goossens raakten een half jaar geleden, tijdens een beëdiging in het centrum van Kerkrade, aan de praat over problemen waar ze allebei tegenaan lopen. "Een gemeente neemt beslissingen, denkt na over plannings en heeft richtlijnen en procedures. Dat geldt ook voor Defensie. De type problemen zijn dan wel verschillend, maar de werkwijzen komen sterk overeen. Zo kampen zowel Defensie als gemeenten met bijvoorbeeld personeelstekorten en moet gedeald worden met de verhoging van de pensioenleeftijd. "We wilden van elkaar weten hoe we daar binnen onze organisaties mee omgaan. Hoe wor-

den zaken gepresenteerd, aangelopen en op elkaar afgestemd? Zo ontstond het idee voor de uitwisseling."

MET HET VLEKKENPAK AAN GEBEURT ER IETS

Maar het bleef voor Coumans niet bij ondercommandantenvergaderingen, lunch met brigadegeneraal Gerard Koot en de

Bokkerijdersborrel (borrel waarbij nieuwe mensen geïntroduceerd worden en afscheid wordt genomen van degenen die de eenheid verlaten, red.). De gemeentesecretaris ging ook het veld in om even zelf aan het militaire leven te snuffelen. Zo werd hij maandag in gevechtstenue gehesen en wilde het vrijdag eigenlijk niet meer uitdoen. "Met het vlekkenpak aan gebeurt er iets", benadrukt hij. "Dan ben je ineens één van hen. Toen ik aan het begin van de week in eigen kostuum de eetzaal binnenkwam keek iedereen op. In het groen niemand."

OORVERDOVEND

En in dat groene pak ging Coumans ook naar de schietbaan. "Het was indrukwekkend", benadrukt hij met een grote glimlach op z'n gezicht. "Je ligt daar met 8 militairen naast elkaar en vuurt op het doel. De munitie vliegt om je oren. Een oorverdovend geluid. En dan beweegt en vuurt je target nog niet eens. Ik voelde nu de spanning al, laat staan in een serieus gevecht. Een unieke ervaring."

OVERSTE RALF GOOSSENS

"De wissel was interessant, want de besluitvorming is best vergelijkbaar. Er zijn overeenkomsten in het proces, maar de inhoud is 180 graden anders. Je gaat van een missie voorbereiden naar Litouwen of Afghanistan naar stedelijk beheer, kinderopvang en infraprojecten. Ik ging de

wordt 'tijdelijk waarnemend commandant zonder rang Coumans' verzocht het pantservoertuig in te stappen. "Ik ben hier volgens mij niet voor verzekerd", grapt hij. Een van de militairen reageert: "Gelukkig zit u niet naast Max Verstappen." Met circa 50 kilometer per uur dendert Coumans met de Boxerbemanning door het stuifzandgebied. Af en toe steekt zijn hoofd uit het bovenluik. "Mooi dit. En wat blijft ie stabiel."

volledige vergader- en managementcyclus in, maakte een raadsvergadering mee en had veel werkbezoeken. In een project in de jeugdgezondheidszorg verbond men jeugdhulpverlening aan vroeggeboortes en ondergewicht. Dat blijkt een goede indicator voor de thuissituatie. De omstandigheden kunnen zo zijn dat extra zorg nodig is. In een ander project runden uitkeringsgerechtigden een fietsenwinkel, waar ze fietsen voor een betaalbare prijs verkochten. Het was een uniek inzicht in hoe de gemeente werkt. Je krijgt echt niet alleen een mooiweerverhaal. Directeuren uitten hun zorgen over projecten en dagen je uit mee te denken over het hele spectrum. De breedte van de zaken waar een gemeente aan werkt vond ik indrukwekkend, net als het financiële volume en hoeveel projecten daarvan worden betaald.

LEIDINGGEVEN

Zelf heb ik het bataljon regelmatig bij elkaar op appel. Daar vertel ik de dingen die ik belangrijk vind. Harry heeft die momenten niet. Ik heb de hele club voor dezelfde taak, maar de gemeente heeft een grote diversiteit met hoogopgeleide specialisten. Dat vergt een andere manier van leidinggeven. In een gemeente ben je faciliterend bezig, je creëert randvoorwaarden waarin specialisten hun werk moeten doen. Als bataljonscommandant vertel je meer over de uitvoering.

Ik was aangenaam verrast door de openheid. Ik voelde me deel van het proces en uitgedaagd op allerlei onderdelen. Collegen vroegen me: hoe lossen jullie

dat op? In het leger is synchronisatie en afstemming tussen activiteiten onze core business. Ik zag veel projecten in het maatschappelijke zorggebied: taal, zorg, sport,

geboorte. Maar hoe is de afstemming? Maak eens een optelsom: wat kost een kind uit een achterstandsgezin op jaarbasis? Bij sommige projecten vroeg ik of dit de meest efficiënte manier was om geld in te zetten? Kerkrade won de Nederlandse Bouwprijs 2019 met het project Superlocal: vier flats van honderd appartementen werden gesloopt en vijftig energieneutrale huizen kwamen ervoor terug. Straks zijn ze te koop: maar bij Defensie synchroniseer je dan. Is het hier veilig? Zijn er goede scholen, kinderopvang, winkels en andere voorzieningen? Is er openbaar vervoer? Als je dat hele pakket goed inregelt, kun je concurreren met Maastricht. Nu was het lastig scherp te krijgen of die afstemming er is.

ONDERSTEUNING

Bij Defensie is behoorlijk in de ondersteuning gesneden, waardoor je als commandant bezig bent met randvoorwaarden. Dat

is bij de gemeente keurig voor elkaar. Door die ondersteuning van het college en ambtenarenapparaat kun je meer op inhoud focussen. De gemeente betaalt in verhouding met Defensie best goed. Door beter betalende instanties hebben we moeite onszelf in de markt houden. Bij terugkomst merkte ik ook het gesloten personeelssysteem bij Defensie: als je twintig jaar voor je commandant werkt worden veel dingen gewoonte en stel je geen vragen meer. Harry stelde die vragen wel. Is dit proces nog wel zo slim en logisch? Waar komt die regel vandaan? Er is bij ons veel budgetcontrole. Maar elke euro verantwoord uitgeven kan je ook in de weg zitten. Verder zag ik het verschil in personeelsmobiliteit: wij wisselen elke drie jaar van functie, terwijl sommige mensen bij de gemeente dertig jaar op dezelfde functie werken. Wat brengt dat hen? Moeten wij dat ook? En dan verplicht of vrijblijvend? Ik had niet verwacht dat ik het zo leuk zou vinden. Het hele pakket, de breedte, het enthousiasme van mensen die projecten draaien.. "Alles bij elkaar opgeteld was het een fantastische week, maar was ik tegelijkertijd ook weer erg gelukkig om de week erna weer voor het bataljon te staan" aldus de overste Goossens.

SFIR 3 OP HERHALING IN OIRSCHOT

Tekst | Lkol Marc Jongejan - Foto'S | 13 Brigade

Kort verslag van de tweede reünie SFIR 3 op 19 april 2019.

Op Goede Vrijdag 19 april 2019 was het zover.... 15 jaar na de missie SFIR3 in Irak en 5 jaar na de voorlaatste reünie kwamen de leden die deel uitmaakten van 42(NLD) BG SFIR 3 en die van de ondersteunende eenheden (MOGOS, NSE, CONTCO, CIMIC ..) weer bij elkaar op de kazerne in Oirschot.

Ongeveer 170 militairen en ex-militairen hadden zich aangemeld om hun "oude" collega's, dienstkameraden en "kameraderinnen" weer te ontmoeten en uitgebreid weer bij te kletsen. Het weer was de reünisten zeer goed gezind deze dag (u zegt

“Het was duidelijk dat iedereen maximaal wilde genieten.”

natuurlijk:” iedereen krijgt wat ie verdient”) een strakke blauwe lucht met sterke voorjaarszon (het leek Irak wel..) maakte deze dag extra bijzonder. Het was duidelijk dat iedereen maximaal van deze dag wilde

genieten want de eerste gasten melden zich al meer dan een uur voor het geplande moment voor ontvangst in Oirschot (1100 uur..) Maar daar had het organisatiecomité al op gerekend, zij werden bij de wacht opgevangen en doorverwezen naar het KEK complex op de kazerne.

SAMENKOMEN

Toen alle deelnemers aanwezig en ingeschreven waren (hierbij inbegrepen de maat voor het herinneringscadeau), de eerste koppen koffie, soep en ook de broodjes genuttigd, werd de verplaatsing ingezet. Ondanks het feit dat iedereen alweer 15 jaar ouder was en velen werkzaam in de burgermaatschappij, ging de verplaatsing en het opstellen nog verrassend gedisciplineerd (sommige dingen verloor je natuurlijk niet).

HERDENKING

Het officiële gedeelte zou beginnen; een appel met kranstlegging bij het prachtige Limburgse Jagers monument op de Kazerne (een klein stukje Limburg in Brabant) door de vm C BG, Kol Richard van Harskamp en de Sgt1 Sonja Reinds (destijds de jongste militair van SFIR3).

Om 12.50 uur begon de stemmige plechtigheid, voorafgegaan door een minuut stilte gemeld en afgemeld door een trompettist. Tijdens deze minuut waren onze gedachten bij de gesneuvelde Sgt1 Dave Steensma en zijn nabestaanden als ook bij onze kameraden die gewond uit de missie terugkeerden. Na de kranstlegging en het volkslied was er de mogelijkheid om individueel langs het monument met plaquette te defileren.

STATIC SHOW EN MUSEUM

Na dit plechtige moment werd er van de mogelijkheid gebruik gemaakt om de door BLJ georganiseerde static show met voertuigen te bezoeken en ook in het speciaal voor deze dag opengestelde Museum van de Limburgse Jagers de collectie te bekijken. Natuurlijk werd er gecheckt of SFIR 3

ook in de collectie was opgenomen.. en ja hoor, er waren zelfs nog herinneringsboeken verkrijgbaar!

BIJKLETSEN EN HAPPEN

De rest van de middag stond in het teken van bijkletsen en het ophalen van oude en nieuwe herinneringen. Dit gebeurde op het

zonovergoten terras van het KEK -gebouw dan wel in de schaduw op armafstand van de bar.

Door de zorg van Paresto was de catering weer dik in orde (inbegrepen vette hap) en na ongeveer 1600 uur werd het tijd voor een nasi- of bami maaltijd in de eetzaal, met een drankje natuurlijk. Na 1700 uur vertrok men, vaak na uitwisseling van mailadres of appje, naar huis. Dit gebeurde niet nadat men elkaar uitgebreid beloofd had om over 5 jaar weer op de reünie aanwezig te zijn...

TERUGBLIK EN VOORUITKIJKEN

Het organisatiecomité kijkt terug op een geslaagde reünie en voelt zich nu al min of meer verplicht om over 5 jaar weer een reünie te organiseren, echter omdat de missie SFIR 3 dan 20 jaar geleden plaats vond, hebben we het idee om een iets andere reünie te organiseren (avondprogramma ...verrassing..).

Rest mij nog om de C en het personeel 42 BLJ hartelijk te danken voor hun onontbeerlijke steun en gastheerschap, >>

Jan van Ommen en medewerkers voor het openstellen van het museum, Paresto voor de goede catering.

En dan zijn we er nog niet, een speciaal woord van dank voor het bestuur van de VVRLJ en het V-Fonds zonder deze ondersteuning en hulp van beide organisaties waren we zeker niet in staat geweest om de reünie te organiseren!

Maar last but not least: ook alle reünisten bedankt voor hun deelname, zonder hen was er geen reünie geweest! Enne.... Save the Year : 2024!

**DE REÜNIE COMMISSIE
SFIR 3 2019**

Cor van den Dungen, Marc Jongejan, Erwin Lagarde, Theo Leemans, Remco Steijn en Sabine Teunissen.

DIKKE PRET IN GARELOCHHEAD

Tekst en foto's | Mark Schaap, stagiair

Terwijl dit artikel geschreven wordt is het is alweer halverwege de oefening Highland Hunter in Schotland. Drie weken lang trainen de Alfa en Delta compagnie samen in Garelochhead en omgeving. Een handje heren van de Bravo compagnie zijn ook aanwezig, die oefenen voor de Bartelsbeker. Niveau één tot en met drie wordt getraind. Ook deze oefening is het weer heerlijk weer, een zeldzaam fenomeen hier in Schotland. De temperatuur loopt zelfs op tot 20 graden en daarboven met volle zon.

ACCLIMATISEREN

Na een paar dagen acclimatiseren begonnen de 'echte' oefeningen zoals het overnachten in een alternatief onderkomen, verkenningsstochten, OVG oefeningen en het rijden met de Milrem, de robot. Acclimatiseren betekent hier hiken in de bergen. Zo worden de dames en heren bekend met de omgeving en het weer. Deze hikes waren echter niet alleen weggelegd voor de manschappen, ook overste Goossens liep mee.

OEFENINGEN

Na de acclimatisatieperiode begon de oefening eigenlijk pas echt. Het lopen zat nog steeds in het programma maar nu met extra elementen. Zo moesten er onderweg

verkenningen worden gemaakt of is er een oefenvijand. Na een zware tocht met zwaar materiaal was het tijd om een alternatief onderkomen te maken met een alternatieve maaltijd. Van takken, touw en mos wer-

“Eén van de boobytraps was een rookgranaat.”

den onderkomens gemaakt waarin geslapen kon worden. Het eten bestond uit een zeebaars die zelf schoon gemaakt moest worden. De volgende dag was er een

exfiltratie via het water. Dit betekende vroeg op, je onderkomen afbreken en lopen naar het steenstrand waar twee boten stonden te wachten om de heren naar de overkant te brengen.

VERKENNERS

Terwijl groepen van Alfa aan het lopen waren in de bergen oefende de verkenners van de Delta compagnie voor de Zilveren Kijker, een wedstrijd voor verkenners. Dit deden zij door een voor een door een beek te bewegen. Echter was dit geen doodnormale beek, de beek zat vol met waarnemingen die gedaan moesten worden en twee boobytraps. Een van die boobytraps was een rookgranaat die afging door een struikeldraad.

MILREM

In hetzelfde gebied werd er geoefend met het nieuwe Milrem systeem, een grond drone gemaakt voor elk terrein. Met twee rupsbanden en een krachtige motor is dit voertuig geschikt voor bijvoorbeeld verplaatsing van munitie en gewonden. De heuvels en de modder hier in Schotland is daarom een >>

perfecte locatie om deze drone te introduceren bij de dames en heren die later zij aan zij hiermee het veld in moeten.

Zoals u kunt lezen wordt er veel gedaan en dat terwijl we pas halverwege de oefening zijn. De komende anderhalve week zullen er nog veel meer oefeningen plaatsvinden en de wedstrijden op het eind moeten natuurlijk ook niet vergeten worden. Daar zal u later meer over lezen.

*“Geen midgets,
wel jagers.”*

“Highland Hunter
in beeld.”

OPDAT WIJ NIET VERGETEN! VOOR ELKAAR, ALTIJD!

IN HERINNERING HENK PAULUSMA

Op 7 december jl is overleden Kolonel bd Henk Paulusma, Limburgse Jager van verdienste. Kolonel Henk Paulusma was één van de markante collega's uit de Koude oorlog periode. Hij diende bij het 16e Bataljon Limburgse Jagers en was later Commandant van 41e Bataljon Stootroepen en Commandant Korps Mobile Colonnes. Hij bleef zijn regiment trouw en liet dat zien om onder zijn voorzitterschap het 50 jarig bestaan in 2000 te organiseren. Een groot succes met activiteiten in Maastricht, Kerkrade, Roermond, Venlo, Weert en Seedorf/Zeven.

Henk Paulusma was ook amateur filmer en heeft ons Regiment een prachtig tijdsdocument nagelaten in de vorm van een film van een grote oefening van het 16e Bataljon Limburgse Jagers. Beelden van voorbereiding, vertrek, verplaatsing, oefenen maar ook plezier en jolijt, en wat juist die periode kenmerkt saamhorigheid. Dat tekende ook Henk Paulusma. Wij verliezen in hem een zeer gewaardeerd collega, die met zijn aanwezigheid velen verbond. Als regimentsleden willen wij zijn echtgenote Marloes, zijn dochter, zonen en hun gezinnen alsnog veel sterkte wensen met dit grote verlies.

Nico Vroom voorzitter Stichting RLJ

WE HERINNEREN AZDIN CHADLI

Afgelopen 6e april was er weer een herdenking bij het graf van Azdin in Uden. Deze keer met een special tintje, want het was immers al weer 10 jaar geleden dat Azdin sneuvelde in het veld Uruzgan. De afgelopen jaren waren we altijd met een vaste groep aanwezig op deze 6e april, onder het duidelijke leiderschap van Peer Bakkes. Precies dit jaar was Peer er voor de allereerste keer niet fysiek bij, vanwege zijn plaatsing in de El Paso, USA. Maar... door de hedendaagse techniek was hij er toch bij, met een live-verbinding via de iPhone.

Mooie woorden gesproken door broer Mounir, van Hans Treffers en van Generaal Tom Middendorp. Toch voelde het wel anders deze keer, geen gedicht van Ton Nijkamp... Niet de gebruikelijke relatief kleinschalige bijeenkomst bij de mooie grafsteen van Azdin, maar veel groter opgezet en ook veel meer belangstelling. Wel natuurlijk met het gebruikelijke respect en warmte. En de klanken van Brothers in Arms, die niet meer weg te denken zijn. Deze herdenking is een goed voorbeeld van wat broederschap is, ook al is dat vaak moeilijk te omschrijven.

Marijn Verbaant secretaris VVRLJ

IN MEMORIAM ERIC KUIJPERS

In de tijd van de militaire dienstplicht was iedere jonge amateur musicus erop gebrand bij een militair orkest te kunnen komen. Meer als een jaar elke dag muziek maken en veel optreden. Daar werd je als muzikant alleen maar beter door, dat ook ten goede kwam aan je inzet in je eigen vereniging. Eric was een van die gelukkigen, die eind 1960 werd aangeworven als tamboer bij het Tamboer- en Fanfarekorps Limburgse Jagers gevestigd in de Frederik Hendrik kazerne in Venlo. Deel uit makend van het Tamboerkorps werd hij na enige tijd ook reserve tambour-maître. Dat deed hij met zoveel verve, dat hij zelfs moest poseren in het ceremonieel uniform van het korps met de mooie ceremoniële slagband en stok. Op deze wijze schitterde hij met trots met twee foto's op een Langspeelplaat en vijf Singles.

Na 45 jaar keerde hij weer terug bij zijn Limburgse Jagers. En wel bij het Reünie-Orkest Limburgse Jagers, dat in 1992 was opgericht. Uiteraard maakte hij weer deel uit van de slagwerker groep. Slagwerk was immers zijn grote muzikale passie. Na enkele jaren werd hij benoemd tot voorzitter. In die functie hebben wij hem leren kennen als een waardig, evenwichtig en aimabel man met een luisterend oor en begrip voor de diverse situaties. Ondanks het feit dat hij enkele jaren geleden getroffen werd door zijn ziekte bleef hij zoveel mogelijk musiceren. Zeker in het afgelopen jaar, het jubileumjaar van het korps, was hij er. Een ras optimist, die niets van de vele concerten wilde missen. Helaas heeft hij de ongelijke strijd verloren.

Hay Gielen, interim-voorzitter Reünie-Orkest Limburgse Jagers

MAGAZINE

Weer een half jaar voorbij, een volgende uitgave van ons magazine De Limburgse Jager. Met een breed scala aan artikelen en vele beelden. Van het huidige bataljon met foto's uit Afghanistan, Duitsland, maar ook uit Schotland. Met nieuwe middelen als robotachtige voertuigen, gevechtsvesten met allerhande elektronica. Een groot verschil met hun voorgangers uit 1972 die meededen met de grote divisiegeleide Brigadeoefening OCTO ALTER. De collega, die foto's leverde, keek er nu met heel andere ogen naar. En bijeenkomsten en helaas ook afscheid moeten nemen van collega's. Uit dat alles straalt saamhorigheid uit, *voor elkaar altijd* zoals de huidige Regiment- en Bataljonscommandant in zijn "regeerperiode" als nieuw moto heeft geïntroduceerd. En dat doen we elke dag weer, bij grote en kleine reünies, bij herdenkingen, in verenigingen zoals Veteranen Search Team of Veteranen Actief (laatst nog een oplegger met een oproep voor die groep zien rijden), de Gewonde Soldaat, die in het kader van de Invictus Games weer volop in de belangstelling staat. Kortom we houden elkaar bij de hand, helaas kan dat van onze (oud) werkgever niet altijd worden gezegd, maar daar wil ik in dit orgaan niet verder over uitweiden.

ONDERSTEUNING

De Stichting Regiment Limburgse Jagers en de Vereniging Veteranen Limburgse Jagers blijven de Regimentscommandant ondersteunen waar mogelijk. Zo zijn bij zes herdenkingen rond 4-10 mei collega's in de Maaslinie bij herdenkingen aanwezig geweest. En dadelijk ook op Margraten heeft het bataljon bij de Memorial Day acte de préséance gegeven.

BIJEENKOMSTEN

De verlate Phaffdag trok na een aarzelend begin toch velen naar Oirschot, waar ze een zeer deskundige uitleg kregen over het nieuwe infanterie wielvoertuig de Boxer. Dank daarvoor aan de S3, majoor Pothuizen en zijn luitenant. En op 23 mei kwamen 40 oud leden van de Demonstratiecompagnie weer bijeen, nu in Schaarsbergen zodat velen uit het midden van Nederland niet een al te grote reis moesten maken. Zo ook de leden van het missie verband SFIR 3 die in grote getale elkaar weer troffen in Oirschot.

WEBSITE

De invoering van een nieuwe website die we al eerder aankondigden loopt helaas vertraging op. We hebben inmiddels het bedrijf, dat de website van onze Fuselier collega's heeft ontworpen in de

hand genomen om ons verder te ondersteunen. We houden U op de hoogte en bereiken gelukkig velen via facebook accounts van Regiment, 42 BLJ, 16 BLJ en Missieverbanden.

HISTORISCHE COLLECTIE

Uit de hoek van de Historische Collectie is te melden dat elke week er artikelen en foto's etc bijkomen. Maar graag ook uitzendemblemen, artefacten van Missies, zoals specifieke gebruiksvoorwerpen van een landstreek, waar U heeft gediend. De bij velen uit de Seedorf-tijd bekende "berger/monteur" Leo, "Tedje" van Es is inmiddels getreden tot het team en houdt zich bezig met de foto collectie.

PROJECT KUNRADER STENEN

Collega Jan Van Ommen heeft zich gestort op een nieuw project, Kunrader stenen waarop een logo en naam komt van alle eenheden van ons Regiment die sinds 1950 hebben bestaan en inmiddels zijn opgeheven zoals het "16e" 17 BLJ, Demcie etc. Dat er meerdere eenheden waren heeft U ook kunnen lezen in het artikel van kolonel Brouns over zijn nieuwe commando JISTARS. Dit project is bedoeld als hommage aan allen die sinds 1950 onder ons mooie embleem hebben gediend. We hopen deze stenen, die bij het monument worden geplaatst, op de Phaffdag in november als te onthullen.

LANDELIJKE VETERANENDAG

Let mij U veteranen op te roepen om naar de jaarlijkse Landelijke Veteranendag in Den Haag te komen en mee te lopen in het detachement van het Regiment.

Blijf ons Regiment, Bataljon, Missie verbanden etc volgen op de website en FACEBOOK's. Heeft U wat te melden doe dat via info@limburgsejagers.nl

Een fijne zomer gewenst
Nico Vroom

DONATEURS

Uiteraard danken we de donateurs die onze Stichting ook dit jaar weer hebben gesteund. Ik hoop dat U dat ook volgend jaar doet. Alleen dan kunnen we dit magazine, de nieuwe website, bijeenkomsten ed bekostigen. Derhalve een oproep aan allen die dit lezen.

**Graag Uw donatie (richtbedrag €12,50) op
NL53 RABO 01423.59.696
tnv Stichting RLJ donatie 2019**

Begiftigd met de Ere-penning van de Provincie Limburg, 11 juli 2017

WAPENFEITEN / VAANDELOPSCHRIFTEN

Breda 1813, **Naarden** 1814, **Quatre-Bras** 1815, **Waterloo** 1815, **Tiendaagse Veldtocht** 1831, **Citadel van Antwerpen** 1832, **Venlo** 1940, **Roermond** 1940, **Zutphen** 1940, **West- en Midden-Java** 1946-1949, **Noord-Sumatra** 1947-1949.

OVERIGE ONDERSCHIEDINGEN

ERE-PENNING van de Provincie Limburg 2017
FAHNENBAND Bundesrepublik Deutschland 2006

INZET VANAF 1950

Koude oorlog 1950-1989 (Seedorf 1963-2006), **Vm Joegoslavië** 1995-2003: **UNPROFOR-4** (Acie) 1995, **IFOR-1** 1996, **SFOR-4** 1998, **SFOR-8** (A+ Bcie) 2000, **KFOR-2** (Verkpel) 2000, **SFOR-11** 2001, **SFOR-15** (C-Cie) 2003, **Irak** 2004, **Afghanistan** 2007-2010, **UNPROFOR-4** (A-Cie) 1995, **IFOR-1** 1996, **SFOR-4** 1998, **SFOR-8** (A+ B-Cie) 2000, **KFOR-2** (Verkpel) 2000, **SFOR-11** 2001, **SFOR-15** (C-Cie) 2003, **SFIR-3** 2004, **Fahnenband Bundesrepublik Deutschland** (Seedorf 1963-2006), **ISAF TFU III** 2007, **TFU VIII** (A-Cie) 2008, **TFU IX** (B-Cie) 2009, **TFU XII** 2010, **Curaçao** 2011-2014: **CidW 6** (A-Cie) 2011, **CidW 7** (B-Cie) 2011, **CidW 16** (C-Cie) 2014, **Mali**: 2017 **MINUSMA** (A, B, C, D Cie) 2015, **Enhanced Forward Presence Litouwen**: 2018-2019 (B-en ACie), **Afghanistan RMS DCie.CCie**.

ZUSTER REGIMENT

Regiment Chasseurs Ardennais te Marche-en-Famenne, België, Lkol BEM E. Lathuy

REGIMENTSOUDSTE

Brigade-generaal R.J. Querido

REGIMENTSRaad

Lkol R.A. Goossens, Bgen R.J. Querido, Adj J. van de Voort, Kap-Adj D. Starmans secr, Lkol bd N.C.S. Vroom, Lkol bd C.J.M. van der Ploeg, Lkol H.M. Klein Schaarsberg, Adj bd M.M.B.G. Verbaant, Adj P.H.J. Gérardu.

STICHTING REGIMENT LIMBURGSE JAGERS | SRLJ

Ereleden: Mevrouw M. van der Hoeven, Kap bd K.G.M. van Dreumel • **Bestuur**: VZ: Lkol bd N.C.S.Vroom (VSRLJ@limburgse-jagers.nl) • **Secr./PM**: Lkol bd C.J.M. van der Ploeg (secSRLJ@limburgsejagers.nl) • **Historische Collectie Regiment**: Lkol bd J. van Ommen • **Lid**: Lkol H.M. Klein Schaarsberg • **Overige medewerkers**: **Muziek**: LJer muzikant bd R. Jennen • **Regimentshistorie**: Lkol dr. J. Komen • **Monumentengroep**: vacant • **Website**: ai Kpl I bd C, van Straten (info@limburgse-jagers.nl) • **Secretariaat /Penningmeester**: p/a Wervelstraat 32, 5901 VC Horst (tel 077-3981854), **Reknr IBAN NL53 RABO 01423.59.696 tnv SRLJ**

VETERANEN VERENIGING REG. LIMBURGSE JAGERS | VVRLJ

VZ: Lkol H.M. Klein Schaarsberg (VVRLJ@mindef.nl) • **Lid**: Lkol bd N.C.S. Vroom • **Secr. / Communicatie**: Adj M. Verbaant (JVetSRLJ@limburgsejagers.nl) • **Afgevaardigde GORK KL en VP**: Kap bd J. Bijl • **PM**: Lkol P. Wijn • **Nuldlijnscoördinator**: Kap bd D. Villanueva • **Lid**: Adj G.W.J.M. Geven

CONTACTPERSONEN MISSIES

UNPROFOR: T. Jansen, B. Habets • **IFOR-1**: P. Wijn, Hermsen, Hazenberg • **SFOR-3**: M. Van Boven • **SFOR-4**: D. Hoff • **SFOR-8**: Steenhuizen, Topelen • **KFOR-2**: T. Tummers • **SFOR-11**: J. Bergsma • **SFOR-15**: J. Bijl, • **SFIR-3**: M. Jongejan • **ISAF-TFE-3**: R. Querido, F. van Hoof • **TFE-8**: G. Geven • **TFE-9**: R. Verhagen • **TFE-12**: R. Erby, H. Klein Schaarsberg, M. Verbaant • **Individuelen**: vacature (Zie voor e-mail de website onder VVRLJ - Missieverbanden)

HISTORISCHE COLLECTIE REGIMENT

Bezoek elke dinsdag en donderdag van 10.00 - 15.00 via wachtgebouw. Stevenick kazerne te Oirschot, contact per e-mail: jmhvanommen@gmail.com

CONSERVATORGROEP

Lkol bd J.M.H. van Ommen, Wmr R.H.N. Daemen, Eltn bd E. Brakel, LJer bd H. Pook

VERENIGING REÜNIEORKEST LIMBURGSE JAGERS

Repetitielokaal: Harmoniezaal Linne

Voorzitter: LJer bd Hay Gielen

Dirigent: Dhr Stoffels

Website: www.limburgsejagers.nl/ROLJ

Contact: rolj@limburgsejagers.nl

TAMBOER- & FANFARE KORPS

LJer bd R. Jennen (MuzSRLJ@limburgsejagers.nl)

DEMONSTRATIE-COMPAGNIE

LJer W.J. Hoekzema (wimtrudihhoekzema@hetnet.nl), J.C.S. van der Wolf (jcs.vanderwolf@upcmail.nl) en H.Siddre (hanssiddre1@gmail.com)

432/16 BATALJON

Limburgse Jager bd F. Poeth (frankpoeth@home.nl)

17 BATALJON

Lkol bd A. van de Loo (a.vanderloo@ziggo.nl)

WEBMASTERGROEP EN FACEBOOK RLJ

Ai Kpl I bd C. van Straten

E-mail: info@limburgsejagers.nl

UITGEVER | TEKST & BEELDREDACTIE

Stichting Regiment Limburgse Jagers

E-mail: VSRLJ@limburgsejagers.nl

Tel: 043 364 9639

P. Volderstraat 103 - 6231 LB Meerssen

Niets in deze uitgave mag worden overgenomen, vermenigvuldigd of gereproduceerd worden zonder schriftelijke toestemming van de redactie of andere auteursrechtbehouders. De Limburgse Jager kan geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de juistheid en volledigheid van alle in deze uitgave opgenomen teksten en beelden. Profileren in de vorm van publiceren en participeren kan niet automatisch de voorkeur bij vererving inhouden.

DE LIMBURGSE JAGERS

o.l.v. Kapelmeester A. Posthumus

The Voice of the Guns - Barataria ★ Washington Grays - Sussex

